

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്രചർച്ചാഭവദി

സെപ്റ്റംബർ 2012

സത്യജ്വാല

മാസിക



കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക്
പുതിയ പാർട്ടി...?

നമുക്കു വേണ്ടത്
പുതിയൊരു ലോകം

ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കും
വവഫ്ബോർഡ്
വേണമെന്ന്..

ഭയംകൂടാതെ
സാക്ഷ്യംനല്കുക

സിനഡിന്റെ
കരടുരേഖ

"ഇന്ന് സഭ 200 വർഷം
പിന്നിലാണ്"

കർദ്ദിനാൾ മർത്തീനി

സിസ്റ്റർ അഭയയുടെ
ആത്മാലാപനം



സത്യജ്വാല മാസിക

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം -KCRM- ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര ചർച്ചാവേദി
(For Private Circulation Only)

സെപ്റ്റംബർ 2012

പുസ്തകം 1

ലക്കം 5

എഡിറ്റർ

ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ
വള്ളിച്ചിറ പി.ഒ. കോട്ടയം-686574
ഫോൺ: 9497088904
e- mail: geomool@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്വാല'
പാലാ പി.ഒ., കോട്ടയം- 686575
ഫോൺ: 9495188610
E -mail: mtharakunnel@gmail.com

ബാങ്ക് : A/c No.67117548175

Kerala Catholic Church Reformation
Movement , IFSC: SBTR0000120
State Bank of Travancore,
Pala Branch

ഈ ലക്കത്തിൽ

അൽമായശബ്ദം ബ്ലോഗ്: www.almayasabdam.blogspot.com

സഭയിലെ അധികാരം

എഡിറ്റർ

Necessity of Church Act:

Joseph Pulikunnel

മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടിക്ക് നിവേദനം

ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ

ഇന്ന് സഭ 200 വർഷം പിന്നിലാണ്

കർദ്ദിനാൾ കാർലോ മരിയാ മർത്തിനി

കത്തനാരും പിതാവ് വിളിയുടെ പരിഹാസ്യതയും

ജോണി മേരി ജോൺ

ദൈവത്തിന്റെ കാവൽക്കാരർ

റവ.ഡോ.ജെയിംസ് ഗുരുദാസ് CMI

തോമായുടെ സുവിശേഷം

സക്കറിയോസ് നെടുങ്കനാൽ

നമുക്കു വേണ്ടതു പുതിയൊരു ലോകം

സ്വാമി ഡോ.സ്നേഹാനന്ദ ജ്യോതി

സിനഡിന്റെ കരടുരേഖ

റ്റി.റ്റി.മാത്യു തകിടിയേൽ

'ആനപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവന് പട്ടിയെ പേടിക്കേണ്ട

സാമുവേൽ കുടൽ

സിസ്റ്റർ അഭയുടെ മരണാനന്തര ആത്മാലാപനം

മരിയാ തോമസ് പീടികയ്ക്കൽ

ഭയംകൂടാതെ സാക്ഷ്യം നൽകുക

ജോയി ഒവണക്കുളം

ഐസ്ക്രിമും അഭയവും

ജെൽത്രൂഡ് വട്ടമറ്റം

സാരാംശം

ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി

വിശുദ്ധ മറിയക്കുട്ടി

ഇപ്പൻ

പൂച്ചക്കാരു മണികെട്ടും?

ഡോ. ലാസർ തേർമൊ

കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുതിയ പാർട്ടി...?

-വാർത്ത

ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കും വഖഫ് ബോർഡ്

വേണമെന്ന്

-വാർത്ത

കാഞ്ഞിരിപ്പള്ളി മെത്രാൻ മൂന്നാംപ്രതി!

-വാർത്ത

'അമിതഭക്തിക്കാർക്ക് ഒരു കഷായചികിത്സ

കെ.കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് എസ്.

3

5

6

9

11

13

14

16

18

20

22

24

25

26

28

30

31

32

33

34

സത്യജ്വാല മാസിക

	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	15 രൂപാ	70 രൂപാ
ഒരു വർഷം	150 രൂപാ	750 രൂപാ
5 വർഷം	600 രൂപാ	3000 രൂപാ



9



16



26



31

[പേരുവയ്ക്കാത്ത രചനകൾ എഡിറ്ററുടേത്] [രചനകളിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതാത് രചയിതാക്കളുടേത്]

“സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കാണ് ക്രിസ്തു നമ്മെ മോചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. അടിമത്തത്തിന്റെ നുകത്തിനു കീഴിൽ വീണ്ടും നിങ്ങൾ അമരരുത്” (ഗല. 5:1).

സഭയിലെ അധികാരം

കത്തോലിക്കാസഭ ഇന്നൊരു അതികേന്ദ്രീകൃത അധികാരസംവിധാനമാണ്. ലോകത്തിലെ കോടിക്കണക്കിനു മനുഷ്യരുടെമേൽ ഒരു മാർപ്പാപ്പയ്ക്ക് അധികാരം; ഓരോ രൂപതയിലെയും ലക്ഷക്കണക്കിനു മനുഷ്യരുടെമേൽ ഒരു മെത്രാൻ അധികാരം; ഓരോ ഇടവകയിലെയും ആയിരക്കണക്കിനു മനുഷ്യരുടെമേൽ ഒരു വികാരിക്ക് അധികാരം! ഈ അധികാരികളാരും ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരല്ല എന്നതാണ് കത്തോലിക്കാ അധികാരവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രത്യേകത. ആധിപത്യത്തിന്റെ ഒരു പിരമിഡ് സ്വയം നിർമ്മിച്ച് അതിനുമുകളിൽ കയറിയിരിക്കുകയാണ്, സഭാപുരോഹിത്യം. അവിടെ അവർ വെറുതെ ഇരിക്കുകയല്ല; ഓരോ കത്തോലിക്കന്റെയും വ്യക്തിപരവും കുടുംബപരവും സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായുള്ള ജീവിതത്തിനുമേൽ ‘കടിഞ്ഞാൺ നിയന്ത്രണ’വുമാണ് ആ ഇരിപ്പ്. സഭയിലെ ഈ അധികാരസംവിധാനം സഭാസമൂഹത്തെയാകമാനം അടിമത്തത്തിലാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു.

പ്രധാനമായും, താഴെക്കാണുന്ന വചനഭാഗങ്ങളാണ്, പുരോഹിതാധികാരമുറപ്പിക്കാൻ സഭാധികാരികൾ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്:

1. “നീ പത്രോസ് ആകുന്നു. ഈ പാറയിൽ എന്റെ സഭ ഞാൻ കെട്ടിപ്പടുക്കും. മരണത്തിന്റെ ശക്തികൾ അതിനെതിരെ വിജയിക്കില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ നിനക്കു ഞാൻ തരും. നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും” (മത്താ. 16: 18-19).
2. “പിതാവ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു..... നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചാൽ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടും. നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ നിലനിർത്തിയാൽ, അവ നില നിർത്തപ്പെടും” (യോഹ. 20: 21-23).
3. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സർവ്വ അധികാരവും എനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യരാക്കുക” (മത്താ. 28: 18-20).

യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്നുള്ള പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തെത്തുടർന്ന് യേശു പറയുന്ന ഭാഗമാണ് ആദ്യത്തേത്. ഇവിടെ പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യത്തെയാണ് യേശു പാരയോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു വ്യക്തമാണ്. പാരപോലെ ഉറച്ച ആ വിശ്വാസത്തിനുമേൽ തന്റെ സഭ കെട്ടിപ്പടുക്കും എന്നാണ് യേശു പറയുന്നത്. തന്റെ വചനത്തിൽ, മാർഗ്ഗത്തിൽ, ദൈവരാജ്യസങ്കല്പത്തിൽ മനുഷ്യരർപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനുമേൽ തന്റെ സഭ സ്ഥാപിക്കുമെന്നാണ് യേശു അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, പത്രോസ് എന്ന വ്യക്തിക്കുമേലോ, പത്രോസിന്റെമാത്രം വിശ്വാസത്തിന്മേലോ അല്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ, തൊട്ടടുത്ത നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ, “സാത്താനേ, എന്റെ പിന്നിലേക്കു പോകൂ, നീ എന്റെ വഴിയിൽ ഒരു തടസ്സമാണ്” (മത്താ. 16:23) എന്ന് യേശു പത്രോസിനെ ശാസിക്കുമായിരുന്നില്ലേ.

അടുത്തത്, പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാനും നിലനിർത്താനും, കെട്ടാനും അഴിക്കാനും, ഉള്ള അധികാരത്തെപ്പറ്റിയാണ്. യേശു ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് 12 അപ്പസ്തോലന്മാരോടു മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്ന് ബൈബിളിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമാണ്. മത്തായി 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 18 മുതൽ 20 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ, തന്റെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ഭാഗമായി യേശു ഇതും ഇതിൽക്കൂടുതലും എല്ലാവരോടുമായി പറയുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, യേശുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം പ്രാപിച്ച എല്ലാവരും സംബന്ധിച്ചും സാധുവായ കാര്യങ്ങളാണിവയെല്ലാം. “ഇങ്ങനെയുള്ള (പാപം മോചിപ്പിക്കാനുള്ള) അധികാരം മനുഷ്യർക്കു നൽകിയ ദൈവത്തെ അവർ സ്തുതിച്ചു” (മത്താ 9:8) എന്ന ബൈബിൾ വാക്യത്തിൽനിന്നുതന്നെ, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമായാണു യേശു തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരം നൽകിയതെന്നു വ്യക്തമാണ്.

പിന്നെയുള്ളത്, ‘എല്ലാ ജനതകളെയും ശിഷ്യരാക്കുക’ എന്ന കല്പനയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റേതായ തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ആനയിക്കുക എന്ന് യേശു കല്പിച്ച അവസരത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരേ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു കരുതി അതു മറ്റാർക്കും ബാധകമല്ലെന്നു വരുന്നില്ല. ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ തിരിനാളം തെളിഞ്ഞുകിട്ടിയവർക്കെല്ലാമായുള്ള സാർവ്വത്രിക ഉപദേശമാണത്. വിളക്ക് പറയ്ക്കടിയിൽ വയ്ക്കരുതെന്നും യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഇവിടെ പറയുന്ന ഒരധികാരവും വ്യവഹാരികാർത്ഥത്തിലുള്ള ഭരണാധികാരമല്ലെന്നു

പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. യേശുവിന്റെ 'രാജ്യ'ത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെമ്പോഴെയെന്നും, യേശുവിന്റെ അധികാരവും കേവലം ഐഹികമായ അർത്ഥത്തിലുള്ളതല്ല. - ധാർമ്മികാധികാരമാണത്; പഠിപ്പിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും ശാസിക്കാനും, അങ്ങനെ മനുഷ്യരെ ആത്മീയരാക്കാനുമുള്ള ധാർമ്മികാധികാരം. മനുഷ്യനെ അവബോധത്തിലേക്കെത്തിക്കാനുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷതന്നെയാണത്.

തന്റെ സങ്കല്പത്തിലുള്ള ദൈവരാജ്യം പടുത്തുയർത്താനായി യേശു മുന്നോട്ടുവച്ച സാർവ്വത്രികമായ ഉപദേശ-നിർദ്ദേശങ്ങളെയെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനിച്ചു. തങ്ങളുടേതായ ഒരു അധികാര സാമ്രാജ്യം പടുത്തുയർത്തുകയാണ്, കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലംതൊട്ട് ക്രൈസ്തവപൗരോഹിത്യം.

ബൈബിൾ കഴിഞ്ഞാൽ സഭയുടെ വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യങ്ങളെയാണു സഭ പിന്തുടരുന്നതെന്നാണ് ആധികാരികഭാഷ്യം. ബൈബിളിനെ എങ്ങനെയാണു സഭ പിന്തുടരുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. വിശുദ്ധപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ കാര്യമെടുത്താലോ? ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷകരെയും ഭൗതികശുശ്രൂഷകരെയും വിശ്വാസിസമൂഹം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യമാണ് ആദിമസഭയിൽ നാം കാണുന്നത് (കാണുക, അപ്പോ. പ്രവ. 1:15-26, 6:1-7). 'പ്രന്തണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും പ്രബോധനങ്ങൾ' എന്ന നിലയിൽ, 'ഡിഡാക്കെ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ, A.D. 140-ലെ പ്രാമാണികരേഖയിൽ വിശ്വാസികളോടുള്ള ഉദ്ബോധനമായി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "അതുകൊണ്ട്, കർത്താവിനുചേർന്ന മെത്രാന്മാരെയും മേലന്മേഷകരെയും നിങ്ങൾ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. പണമോഹികളെ ആയിരിക്കരുത്; എളിമയുള്ളവരെയും സത്യസന്ധരെയും യോഗ്യത തെളിയിക്കപ്പെട്ടവരെയുമായിരിക്കണം തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ പ്രവാചകരുടെയും പ്രബോധകരുടേതുമായ ശുശ്രൂഷകളിലൂടെ നിങ്ങളെ സേവിക്കേണ്ടവരാണ്" (Faith of Early Fathers Vol. I William A. Jurgens, Page - 4, തർജ്ജമ സ്വന്തം).

കേരളത്തിലേക്കുവന്നാൽ, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള നസ്രാണിപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, പട്ടത്തിനു പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരിൽനിന്നു യോഗ്യരായവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുയർത്തുന്നതും, സഭയുടെ ഭൗതികകാര്യങ്ങൾ നോക്കിനടത്താനുള്ളവരെ കാലാകാലങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിയോഗിച്ചിരുന്നതും വിശ്വാസിസമൂഹമായിരുന്നുവല്ലോ.

സഭയുടെ ഈ വിശുദ്ധപാരമ്പര്യങ്ങളെയൊന്നും കാണാൻ തയ്യാറാകാതെ, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്വമുശയിൽ പിന്നീടു രൂപംകൊണ്ട രാജകീയപാരമ്പര്യങ്ങളെ വെഞ്ചരിച്ചു വിശുദ്ധപരി

വേഷംനൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് സഭാധികാരികൾ. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സ്വതന്ത്രമായി ഈശ്വരാനുഷം നടത്താനും ചിന്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും ജീവിക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ജന്മാവകാശത്തിനു വിലങ്ങിടുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങൾക്കും ദൈവശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും കാനോൻനിയമങ്ങൾക്കും അവർ രൂപംകൊടുക്കുന്നു; അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, യേശു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു മോചിപ്പിച്ച മനുഷ്യരെ, യേശുവിന്റെ പേരിൽത്തന്നെ അടിമത്തത്തിലേക്കു തിരിച്ചുനടത്തിക്കുന്നു. അധികാരമേ പാടില്ലാത്തത് സാമ്രാജ്യത്വം കൊടികുത്തി വാഴുകയാണ്!

മനുഷ്യരെ പല തട്ടുകളായി കീഴ്മേൽ വിഭജിച്ചുനിർത്തുന്ന ഇന്നത്തെ സഭാധികാരസംവിധാനത്തിനുള്ളിൽ, യേശു പ്രസംഗിച്ച സ്നേഹത്തിനും സാഹോദര്യത്തിനും എങ്ങനെ പുലരാനാകും? ക്രൈസ്തവമായ കുട്ടായ്മാജീവിതം എങ്ങനെ സാധ്യമാകും? യേശുവിന്റെ ദൈവരാജ്യം എങ്ങനെ സമാഗതമാകും?

സർവ്വാധികാരവുമുണ്ടായിരുന്ന യേശു ആരുടെയുംമേൽ അധികാരപ്രയോഗം നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നതിൽനിന്നും, അത്തരമൊരു അധികാരം ശിഷ്യർക്കു നൽകുകയോ അവർ പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല എന്നതിൽനിന്നും, അധികാരം എന്ന വാക്കിന്റെ 'ബിബ്ലിക്' ലായ അർത്ഥം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെന്നു കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'അധികാരം' എന്ന പദത്തിന് പുതിയനിയമബൈബിളിൽ 'ശുശ്രൂഷ' എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളതെന്നു സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ ആർക്കും കാണാനാവും. ഒന്നാമൻ അവസാനക്കാരനാകണമെന്നും, യജമാനൻ ദാസനാകണമെന്നുമുള്ള യേശുവചസ്സുകൾ ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തി സ്വയമുയർത്താൻ മനുഷ്യൻ കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത ഭരണാധികാരം 'സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സർവ്വാധികാര'ത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നു ചുരുക്കം.

അധികാരവ്യഗ്രത 'ഞാൻഭാവ' (ego) അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്നതാണ്. മുന്തിരിവള്ളിയിൽനിന്നും സ്വയം വേർപെടുത്തിക്കൊണ്ടു ശിഖരത്തിന്റേതിനോടു തുലനംചെയ്യാവുന്ന മൗഢ്യമാണത്.

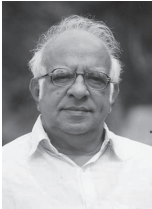
നൂറ്റാണ്ടുകളായി കത്തോലിക്കാസഭാസംവിധാനം ഈ മൗഢ്യത്തിലാണ് വേരുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. സഭാ ഗാത്രത്തിലെ ഹൃദയ - ശ്വാസകോശസംവിധാനം സ്വന്തം പേശീബലം വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി പരിശ്രമിക്കുകയാണ്! ശ്വാസകോശം 'മസ്തിൽപവനി'നായി പരിശ്രമിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന അപകടമാണ് സഭയ്ക്കിന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

-എഡിറ്റർ

CHURCH ACT

NECESSITY OF A LAW FOR THE ADMINISTRATION OF THE PROPERTIES OF THE CHURCHES IN INDIA

(തുടർച്ച)



ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

[‘What the historians say about the Indian Church’ എന്ന അധ്യായം തുടരുന്നു - എഡിറ്റർ]

Rev. Dr. Placid Podipara CMI: “The assembly of the adults and the priests ascribed to a parish administered the temporalities of the parish and looked after the Christian life of the people. This assembly had the power even to excommunicate public delinquents. Matters of a serious nature were dealt with in the joint assemblies of two or more churches of parishes, while matters that pertain to the whole Church or Community were treated by the representatives of all the Parishes. The Malabar Church thus presented the appearance of a Christian Republic” (The Malabar Christians: P-3).

Rev. Dr. A. M. Mundadan, CMI: “The role of laymen in ecclesiastical affairs is clear from the allusions in some of the documents. The administration of the parish church was in the hands of respectable men of the place. They constituted the parish council and had the right, together with the priest, to punish offenders against the commandments of the Church. Also in matters affecting the interests of the community of the St. Thomas Christians as a whole, the lay leaders had their say”

(History of Christianity in India, P-192).

Arch Bishop Mar Joseph Powathil: “They had an ecclesiology of their own in which the theology of the local Churches was a living reality. The parish assembly gathered under the leadership of the local clergy was an ecclesiological reality as the best expression of the Church, the people of God. It was not merely an administrative body. The Dravidian village assembly called “Manram” seems to have influenced the formation of the local assembly called palliyogam. It is the expression of communion of a sharing community” (Acts of the Synod of Bishops of the Syro-Malabar Church, P-72).

“the Church of the St. Thomas Christians had its own discipline. The disciplinary system of the Thomas Christians was very much indigenous. The theology of the local Churches formed the basis of their discipline. The Church was conceived as the assembly of the people of God. The heads of the families represented in the parish assembly” (ibid, P-74).

“the administration of local Churches was carried on by the assembly of the parishioners consisting of adult males and local priests. The senior priest was president of the local priests (desathupattakar). The ecclesial set up of the Thomas Christians laws developed in their particular socio-political-cultural milieu. It had three levels: 1) at the local level-palliyogam; 2) at the community level-archdiaconate; 3) at the hierarchical level-metropolitan and patriarch’ (Ibid, P-75, 76).

Rev. Dr. Jose Kuriyedathu: “Now, coming to the powers of Yogam, its field was very vast and comprised practically all matters concerning the life of St. Thomas Christians. Even though the Christians were subject to the Hindu Sovereigns in all temporal matters, yet by most ancient custom, in social and



ചർച്ച് ആക്ട്: മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി മുന്മാകെ 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ' സമർപ്പിച്ച നിവേദനം

[2011 ആഗസ്റ്റ് 30-ന്, JCC -യുടെ അന്നത്തെ ജന. സെക്രട്ടറി ശ്രീ ജോയി പോൾ പുതുശ്ശേരി, വർക്കിംഗ് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ ജോസഫ് വെളിവിൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ ആന്റോ കോക്കാട്ട്, സെക്രട്ടറി ശ്രീ. വി.കെ. ജോയി, ട്രഷറർ ശ്രീ ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ എന്നിവരടങ്ങിയ JCC പ്രതിനിധിസംഘം തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മുഖ്യമന്ത്രിയ്ക്ക് നൽകിയ നിവേദനമാണു താഴെക്കൊടുക്കുന്നത് - എഡിറ്റർ]

കേരളത്തിലെ പന്ത്രണ്ടു ക്രൈസ്തവസംഘടനകളുടെ ഐക്യവേദിയായ 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ' കേരള സർക്കാരിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കും മേൽനടപടികൾക്കുമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ ഉമ്മൻ ചാണ്ടി മുന്മാകെ സമർപ്പിക്കുന്ന നിവേദനം:

സാർ,

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ, വിശിഷ്ട കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ, പുരോഹിതസൃഷ്ടിയായ ഉച്ചനീചത്വം നിലനിന്നുവരുന്നു. സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായി കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കർ മുൻപന്തിയിലാണെങ്കിലും ഈ സമുദായത്തെ അതിലെ സൂക്ഷ്മന്യൂനപക്ഷമായ പുരോഹിതർ അടിമത്തത്തിൽ അമർത്തിയിരിക്കയാണ്. വിശ്വാസികളുടേതായ സഭാസമ്പത്ത് മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതരും കൈവശംവച്ച് ആരോടും കണക്കുബോധിപ്പിക്കാതെ വ്യവസ്ഥാപിതമായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷസമുദായത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചൈതന്യപ്രവാഹം ചുരത്തിക്കൊടുത്ത മഹനീയാദർശങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ ദേശീയനേതാക്കന്മാരും ഭരണഘടനാപിതാക്കന്മാരും ഭാരതസംസ്കൃതിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്ന് ഔദാര്യപൂർവ്വം ഇവിടത്തെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാംസ്കാരികത്തനിമ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എടുത്തുനൽകിയ ന്യൂനപക്ഷാവകാശം കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് ഒരു പുരോഹിതാവകാശമായി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷാവകാശത്തിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതരുമാണ്. ക്രൈസ്തവരുടെ പൊതുസമ്പത്തു ഭരിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായ ഒരു നിയമമില്ല എന്നതാണ് ഈ ദുഃസ്ഥിതിക്കു



religious matters they were permitted to be ruled by the Archdeacon and Yogam. All administrative matters of the local church had to be settled by the parish yogam. For more important matters the assemblies of the neighbouring churches were consulted. But cases of; major importance and general interest were discussed and decided in the General Assembly of all the churches". (Authority in the Catholic Community in Kerala, P 94, 95).

Let us cite some more examples of the yogam's authority. Only after the yogam issued a document called 'desakkuri' (letter patent),

consenting to the promotion of particular person to Holy orders and assuming responsibility to sustain him, the bishop used to ordain him. It was exclusively the responsibility of the yogam to administer the temporal goods of the community attached to the Church. Yogam assumed responsibility for supporting the clerics attached to each church. It was yogam which collected the shares from families and contributed to the sustenance of the bishop, the construction and maintenance; of the Churches etc. It supervised the feast celebration in the Church and took measures to help the poor and the widows" (Ibid, P-95). (തുടരും)

കാരണം.

ഇന്ത്യയിൽ ക്രൈസ്തവരൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങളുടെയും പൊതുസ്വത്തുക്കൾ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതിന് നിയമം നിലവിലുണ്ട്; മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് വഖഫ് ആക്റ്റ്, സിക്കുകാർക്ക് സിക്ക് ഗുരുദാരാ ആക്റ്റ്, ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഹിന്ദു എൻഡോവ് മെന്റ് ആക്റ്റും മറ്റു ദേവസ്വം നിയമങ്ങളും. ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക് നിലവിൽവന്നിട്ട് ആറു പതിറ്റാണ്ടിലേറെയായെങ്കിലും ക്രൈസ്തവരുടെ പൊതുസ്വത്തുക്കൾ ഭരിക്കാൻമാത്രം ഇന്നും പാർലമെന്റോ സംസ്ഥാനനിയമസഭയോ പാസ്സാക്കിയ ഒരു നിയമമില്ല. ഇത് ഒരു വലിയ പോരായ്മയും നിയമത്തിനുമുമ്പിൽ ക്രൈസ്തവരോടുള്ള വിവേചനവുമാണ്. ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഒരു വലിയ കാൽവയ്പ്പാണ് ജസ്റ്റിസ് വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ അധ്യക്ഷനായ നിയമപരിഷ്കരണകമ്മീഷൻ സർക്കാരിലേക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള, 'ചർച്ച് ആക്റ്റ്' എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന, 'കേരള ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ച് പ്രോപ്പർട്ടീസ് ആൻഡ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് ട്രസ്റ്റ് ബിൽ'. ഈ ബിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷമായി സർക്കാരിന്റെയും നിയമസഭയുടെയും അംഗീകാരത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ സെന്റ് തോമസിനാൽ ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിതമായതാണ് ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ. അന്നുമുതൽ യാതൊരു വിദേശ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കും കീഴ്പ്പെടാതെയാണ് ഇവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസഭ ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നത്. ക്രൈസ്തവരുടെ സമൂഹസമ്പത്തു ഭരിക്കുന്നതിന് അവർ തന്നെ രൂപംകൊടുത്ത തികച്ചും സുതാര്യവും ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ പള്ളിഭരണസമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ പള്ളിയും ട്രസ്റ്റ് മാതൃകയിലുള്ള സ്വതന്ത്ര കൂട്ടായ്മയായിരുന്നു. വിശ്വാസികൾ ജനാധിപത്യരീതിയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പള്ളിയോഗവും കൈക്കാരന്മാരുമായിരുന്നു പള്ളിയുടെ സ്വത്തുവകകൾ ഭരിച്ചിരുന്നത്. ആദ്ധ്യാത്മികഭരണം മാത്രമാണ് മെത്രാന്മാരിലും പുരോഹിതരിലും നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. 'മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമം' എന്നാണ് ഈ പള്ളിഭരണസമ്പ്രദായം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ പൗളീനോസ് ബർത്തലോമിയ എന്ന വിദേശവൈദികൻ 'ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ' എന്നാണ് ഇവിടത്തെ പള്ളിയോഗങ്ങളെ വിവരിച്ചത്.

എന്നാൽ, പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ അധിനിവേശത്തോടെ കേരളത്തിലെ പള്ളികളിലെ ജനാധിപത്യപരമായ പള്ളിയോഗങ്ങളെ തച്ചുടയ്

ക്കാനുള്ള നീക്കങ്ങളാരംഭിച്ചു. പള്ളികളും പള്ളി സ്വത്തുക്കളും പിടിച്ചെടുത്ത് മാർപ്പാപ്പയുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും കീഴിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ ഇതിനെതിരെ ധീരോദാത്തമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പു സംഘടിപ്പിച്ചു. 1653-ൽ ആയിരക്കണക്കിന് ക്രൈസ്തവർ കൊച്ചിയിലെ മട്ടാഞ്ചേരിയിലെത്തി വിദേശികളായ പോർച്ചുഗീസ് പാതിരിമാരുടെ ഏകാധിപത്യത്തിനു കീഴ്പ്പെടുകയില്ലെന്ന് കുരിശിൽപിടിച്ച് സത്യം ചെയ്തു. ഇതാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ 'കുനൻകുരിശ് സത്യം'. വിദേശികളോട് ഇന്ത്യ വിടാനുള്ള (Quit India) ജനകീയകല്പനയായിരുന്നു അത്. ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരമായി അതിനെ കണക്കാക്കണം.

പാശ്ചാത്യർക്ക് സ്വതഃസിദ്ധമായ ഭിന്നിപ്പിച്ചു ഭരിക്കുകയെന്ന തന്ത്രമുപയോഗിച്ച് കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം ക്രൈസ്തവരെ തങ്ങളുടെ പക്ഷത്തേക്കു ചേർക്കുവാൻ പോർച്ചുഗീസുകാർക്കു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും, ജനാധിപത്യപരമായ മാർത്തോമ്മാനിയമത്തിലൂന്നിയ പള്ളിയോഗസമ്പ്രദായം കേരളത്തിലെ പള്ളികളിൽ തുടർന്നുപോന്നു. എന്നാൽ 1982-ൽ ഭേദഗതിചെയ്ത ലത്തീൻ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻനിയമത്തിന്റെയും, സീറോ-മലബാർ, സീറോ-മലങ്കര സഭകൾക്കു ബാധകമാക്കിയ 1991-ലെ പൗരസ്ത്യ കാനോൻ നിയമത്തിന്റെയും പിൻബലത്തിൽ, ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കരുടെ പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും സ്വത്തുവകകളും ഭൂസമ്പത്തും ഒരു വിദേശരാഷ്ട്രത്തലവനായ റോമിലെ മാർപ്പാപ്പാ ഏറ്റെടുക്കുകയും അവയുടെ പരമോന്നത ഭരണാധികാരിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തന്നോടു വിധേയത്വം പുലർത്തുന്ന തന്റെ കീഴ്ഭരണാധികാരികളായ മെത്രാന്മാർക്ക് നിയമനിർമ്മാണ, നിയമനിർവഹണ, നിയമവ്യാഖ്യാനാധികാരങ്ങളോടെ (Legislative, Executive & Judicial Power) ആ സ്വത്തുക്കളുടെ ഭരണം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരുമായ നമ്മുടെ പൂർവികർ നൽകിയ സംഭാവനകളും നേർച്ചകാഴ്ചകളും, നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും ഭരണാധികാരികളും സർക്കാരും കനിഞ്ഞുവദിച്ച ആനുകൂല്യങ്ങളുംകൊണ്ട് സമാർജ്ജിച്ച സഭാവകവമ്പിച്ച സ്വത്തുവകകളും, പ്രതിദിനം വിശ്വാസികളുടെ നേർച്ചപ്പണമായി കുമിഞ്ഞു കൂടുന്ന കോടികളും ഇന്ന് ആരോടും കണക്കു ബോധിപ്പിക്കാതെ കാനോൻനിയമത്തിന്റെ പേരുംപറഞ്ഞ് മെത്രാന്മാർ സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ പള്ളികളിലെ ഒരു ഞായറാഴ്ചയിലെ നേർച്ചപ്പിരി

വുമത്രം രണ്ടരക്കോടിയിലേറെ രൂപ വരും. സഭ വാടകയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന വാണിജ്യസമുച്ചയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം ശതകോടികളാണ്. തീർത്ഥാടന - ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം, സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരവ്, വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സംഭാവനകൾ എന്നിവ ഇതിനു പുറമെയാണ്. ഈ വമ്പിച്ച സ്വത്തുവകകൾ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായ സുതാര്യത, വിശ്വാസ്യത, കണക്കുബോധിപ്പിക്കൽ (transparency, credibility & accountability) എന്നിവ പാലിക്കാതെയാണ് മെത്രാന്മാർ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനൊരു മാറ്റം വന്നേ മതിയാകൂ.

ഈ മാറ്റത്തിനു സഹായകമാകുന്ന പുരോഗമനപരമായ നിർദ്ദേശമാണ് ജസ്റ്റീസ് കൃഷ്ണയ്യർ അധ്യക്ഷനായ നിയമപരിഷ്കരണകമ്മീഷൻ സർക്കാരിലേക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ‘കേരള ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ച് പ്രോപ്പർട്ടീസ് ആൻഡ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് ട്രസ്റ്റ് ബിൽ’. ഈ ബിൽ ക്രൈസ്തവരുടെ ചിരപുരാതനമായ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് ഇണങ്ങുന്നതും, വിദേശശക്തികളുടെ കടന്നാക്രമണമൂലം നഷ്ടമായ ജനാധിപത്യപരവും ക്രൈസ്തവവുമായ പള്ളിയോഗ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിന് ഉതകുന്നതുമാണ്. ഈ ബില്ലിലെ 23 വകുപ്പുകളിൽ ഒന്നുപോലും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസങ്ങൾക്കോ മൂല്യങ്ങൾക്കോ എതിരല്ല. അഥവാ അങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ന്യൂനത ആർക്കെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ, ബില്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളായ 1) പള്ളികളിലെ ആത്മീയശുശ്രൂഷ പുരോഹിതർക്കും ഭൗതികഭരണം വിശ്വാസികൾക്കും, 2) ഇടവക മുതൽ രൂപതാ/സംസ്ഥാനതലംവരെയുള്ള ഭരണം വിശ്വാസികളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണം, 3) പള്ളിഭരണത്തിൽ യാതൊരു വിധ സർക്കാർഇടപെടലും പാടില്ല, എന്നീ മൂന്നു നിയമകതതങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാത്തതായ ഏതെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ബില്ലിൽ വരുത്തുന്നതിന് ആർക്കും എതിർപ്പുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ല.

ഒരു ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കായ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും ജനാധിപത്യരീതിയിൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കണം. സമ്പത്തും അധികാരവും എവിടെയൊക്കെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം സാധാരണ പൗരന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഹനിക്കപ്പെടും. നോട്ടുബാങ്കുകളുടെ സ്വാധീനത്തിൽപെട്ട് അവർ വെറും വോട്ടുബാങ്കുകളായി തരംതാഴും. അത് ജനാധിപത്യപ്രക്രിയയുടെ അസ്തിത്വം തകർക്കും. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സിവിൽനിയമങ്ങളെ

വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ കണക്കറ്റ പൊതുസ്വത്തുക്കൾ വൈദേശിക കാനോൻനിയമത്തിന്റെ കീഴിൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന വികലമായ വ്യവസ്ഥിതി രാജ്യത്തിന്റെ ആത്മാഭിമാനവും അന്തസ്സും നശിപ്പിക്കും. ആരോടും ഉത്തരവാദിത്തമില്ലാതെ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച സമ്പത്ത് മെത്രാന്മാർ കൈവശപ്പെടുത്തി ക്രയവിക്രയംചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ സർക്കാരിനെയും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെയും ധിക്കരിക്കാനും വെല്ലുവിളിക്കാനും അവർക്ക് ധൈര്യംപകരുന്നു. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ജാതിമത വ്യത്യാസമില്ലാതെ കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ സ്വകാര്യമാനേജ്മെന്റുകളും അമ്പതുശതമാനം സ്കൂളുകൾ സർക്കാരിന് നൽകാൻ തയ്യാറായിട്ടും, കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാർമാത്രം അതിനു തയ്യാറാവാത്തത് കോടതികളിൽ വാരിയെറിയാൻ ആരോടും കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലാത്ത കോടികളുടെ സമ്പത്ത് തങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടെന്ന അഹങ്കാരമൂലമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ സർക്കാർനയങ്ങളെ തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ശക്തികൊണ്ട് വെല്ലുവിളിക്കാമെന്ന മെത്രാന്മാരുടെ അഹന്ത സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുനന്മയ്ക്ക് ഹാനികരമാണ്. ഈ ദുഷ്പ്രവണത ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളുടേതായ പൊതുസ്വത്ത് ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുതന്നെ തിരിച്ചുനൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനായി നിയമപരിഷ്കരണകമ്മീഷൻ രൂപംകൊടുത്തിട്ടുള്ള ‘കേരള ക്രിസ്ത്യൻ ചർച്ച് പ്രോപ്പർട്ടീസ് ആൻഡ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് ട്രസ്റ്റ് ബിൽ’ ഉടൻ നിയമമാക്കണമെന്ന് ‘ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ’ കേരള സർക്കാരിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

2011 ജനുവരി 1-ന് സർക്കാരിലേക്കു സമർപ്പിച്ച ‘അത്തായ മെമ്മോറിയൽ’ ഇതു സഹിതം അടക്കംചെയ്യുന്നു.

ലാലൻ തരകൻ (പ്രസിഡന്റ്)

ജോസഫ് വെളിവിൽ (വർക്കിംഗ് പ്രസിഡന്റ്)

ജോയ് പോൾ പുതുശ്ശേരി (ജനറൽ സെക്രട്ടറി)

“...ആ പന്ത്രണ്ടുപേർ, ശിഷ്യസമൂഹത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പറഞ്ഞു: ‘ഞങ്ങൾ ദൈവവചന പ്രഘോഷണം ഉപേക്ഷിച്ച് ഭക്ഷണവിതരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല. അതിനാൽ, സഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു സമ്മതവും വിജ്ഞാനവും ആത്മാവും നിറഞ്ഞവരുമായ ഏഴുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. അവരെ ഞങ്ങൾ ഈ ജോലിക്കായി നിയോഗിക്കാം. ഞങ്ങളാകട്ടെ, പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഏകാഗ്രഹിതരായി ഇരുന്നു കൊള്ളാം’ (അപ്പ.പ്രവ.6:2-4)

“ഇന്ന് സഭ 200 വർഷം പിന്നിലാണ്”

Cardinal Carlo Maria Martini

[കർദ്ദിനാൾ കാർലോ മരിയാ മർത്തീനി വടക്കേ ഇറ്റലിയിലുള്ള വരേസയിൽ, 2012 ആഗസ്റ്റ് 31-ന്, മരിച്ചു. മരിക്കുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ്, അദ്ദേഹം തന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻ ഫാ. ജോർജ്ജ് സ്പോർച്ചില്ലുമായി (Fr. George Sporschill) നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണമാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, കർദ്ദിനാൾ മർത്തീനിതന്നെ ഇതുവായിച്ച്, തന്റെ അന്തിമ ആത്മീയക്കുറിപ്പ് എന്ന് അതിന് പേരിടുകയും, പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂചന കിട്ടിയപ്പോൾ, തനിക്ക് അപൂർവ്വമായ ഒരുതരം പാർക്കിൻസൺരോഗം ഉണ്ടെന്ന വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തി, മാർപ്പാപ്പാ ആകുന്നതിൽനിന്നു സ്വയം പിന്മാറിയ ആളാണ് കർദ്ദിനാൾ മർത്തീനി. ‘Corriere della Sera’ എന്ന ഇറ്റാലിയൻ പത്രത്തിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്ത്- The National Catholic Reporter, Kansas-ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിന്റെ മലയാളഭാഷാ ത്തരമാണിത്. ഇംഗ്ലീഷ് രൂപം കാണുവാൻ സെപ്തം 5-ലെ ‘അത്മായശബ്ദം’ ബ്ലോഗ് സന്ദർശിക്കുക-എഡിറ്റർ]

(തർജ്ജമ: സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ)

? സഭയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെ അങ്ങ് എങ്ങനെ കാണുന്നു?

സമൂഹിയുടെ നാടുകളായ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും സഭ ക്ഷീണിതയാണ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരം പഴഞ്ചനായി. നമ്മുടെ വിസ്തൃതമായ പള്ളികളും സന്യാസമന്ദിരങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആരാധന ക്രമങ്ങളും അതിനായുള്ള വസ്ത്രാദികളും ആഡംബരത്തിന്റേതാണ്. നമ്മുടെ അധികാരശ്രേണികളിലെവിടെയും അഴിയാക്കുറുക്കുകളാണ്. നമ്മളെന്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇവയൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സുഖലോലുപതം നമ്മെ തെരുക്കുന്നു. തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ യേശുവിനെ വിട്ടിട്ടു ദുഃഖിതനായി തിരിഞ്ഞുനടന്ന മുതലാളി

യുവാവിനെപ്പോലെയാണ് ഇന്നു നമ്മൾ. എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കാൻ നമുക്കും ആവില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നിരുന്നാലും സ്വതന്ത്രരും മനുഷ്യരോട് അടുപ്പമുള്ളവരുമായ, എൽ സാൽവദോറിലെ റൊമേരോ മെത്രാനെയും മറ്റു രക്തസാക്ഷികളെയും നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

? സഭയെ നമുക്കെങ്ങനെ സഹായിക്കാം?

ഫാ. കാൾ റാനർ (Karl Rahner) ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരുപമയാണ് ‘ചാരത്തിനടിയിലെ കനൽ’. ഇന്നത്തെ സഭയിൽ, കനലിന്റെ മീതെ കൂടിക്കിടക്കുന്ന ചാരം കണ്ട് ഞാൻ വിവശനാകുകയാണ്. ചാവലിനടിയിൽനിന്നു കനലിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് സ്നേഹത്തിന്റെ തീനാളത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കാൻ നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? ആദ്യം നാം ഈ കനലുകളെ കണ്ടെത്തണം. ഹൃദയവിശാലതയുള്ള നല്ല ശമരായരെ നാം എവിടെ കണ്ടെത്തും? പണ്ടത്തെ റോമാ പടയാളിയുടെ വിശ്വാസമോ, സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ ഊർജ്ജമോ, പൗലോസിന്റെ ധൈര്യമോ ഉള്ളവർ ഇന്നെവിടെ? മഗ്ദലേന മറിയത്തെപ്പോലെ വിശ്വസ്തരായവർ എവിടെ? പോപ്പിനോടും മെത്രാന്മാരോടും ഞാൻ പറയുന്നു, ദരിദ്രരോട് അനുകമ്പയും യുവജനത്തോട് അടുപ്പവും പുതിയവയെ പരീക്ഷിക്കാൻ ഉത്സാഹവുമുള്ള പന്ത്രണ്ടു പേരെ സഭയുടെ ചട്ടക്കൂടിനു വെളിയിൽനിന്നു കണ്ടെത്തുക. എല്ലായിടത്തേക്കും ആത്മീയോർജ്ജം പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ഉൾക്കാമ്പുള്ളവരുമായി നാം അടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

? സഭയുടെ ശിഥിലീകരണത്തിനെതിരായി അങ്ങനതാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്?

മൂന്നു പ്രധാന വഴികളാണ് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

1: മനാമൊറ്റം: ഇന്നത്തെ തെറ്റുകളെ തിരുത്തി, സഭ വ്യതിയാനത്തിന്റെ ഒരു വിപ്ലവവഴി തിരഞ്ഞെടുത്തേ പറ്റൂ. അതിന്റെ തുടക്കം പാപ്പായിലും മെത്രാന്മാരിലും ആകുകയും വേണം. എല്ലാറ്റിനുമുപരി, ഇപ്പോൾ വെളിയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ബാലപീഡനക്കേസുകൾ ആഗോളസഭയിൽ ഒരു മാനസാന്തരത്തിന് പ്രേരകമാകണം. ലൈംഗി

കതയും ശരീരസംബന്ധിയായതൊക്കെയും പുതുതായി പഠനവിഷയമാകണം. ഇക്കാര്യം പരമപ്രധാനമാണ്. ലൈംഗികവിഷയങ്ങളിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ ജനം എന്തുകൊണ്ട് അതുപടി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല; ഇക്കാര്യത്തിൽ, മാദ്ധ്യമങ്ങളിൽ നമ്മൾ എന്തുകൊണ്ട് പരിഹാസ്യരായിത്തീരുന്നു എന്നു നാം അന്വേഷിക്കണം.

2: ദൈവവചനം: രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ജനത്തിനു ബൈബിൾ നൽകി. വചനത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കുമാത്രമേ സഭയുടെ നവീകരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാവാനും വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ വഴികാട്ടിയാവാനും കഴിയൂ. ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നത്ര ലളിതമാണ് ദൈവവചനം. പുരോഹിതരോ പള്ളിയുടെ നിയമാവലിയോ അല്ല ഇതിനു പകരം

നിൽക്കേണ്ടത്. കാരണം, വ്യക്തികളിൽ ആത്മാവിന്റെ ഉള്ളറകളെ കണ്ടെത്തുവാൻ സഹായിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇവയ്ക്ക് വിലയുള്ളൂ.

3: കുടാശകൾ: ക്രമസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, മറിച്ച്, മനുഷ്യരുടെ ബലഹീനതകളിൽ താങ്ങായിരിക്കുകയാണ് അവയുടെ ധർമം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ശക്തിക്ഷയം ഉള്ളിടത്താണോ നാം അവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്? വിവാഹമോചിതരെയും പുനർവിവാഹം

നടത്തിയവരെയും നാം അവഗണിക്കുന്നില്ലേ? അവരൊക്കെ പ്രത്യേക പരിരക്ഷ ആവശ്യമുള്ളവരാണ്. വിവാഹബന്ധം അഴിക്കപ്പെടുതെങ്കിലും, നിലനിൽക്കുന്ന വിവാഹബന്ധം ഒരു വരപ്രസാദമാണ് എന്നത് മറക്കരുത്. അതിനാൽ, വിവാഹേതര കൂട്ടുജീവിതത്തെ നാം തള്ളിക്കളയാമോ? ഉദാ: ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭാര്യ ഒരു പുതിയ കൂട്ടാളിയെ കണ്ടെത്തുകയും അവളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറാകുകയുമാണെങ്കിൽ, സഭയ്ക്ക് എങ്ങനെ അവരോടു വേർതിരിവ് കാണിക്കാനാവും? അവരെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചാൽ എത്ര തലമുറകളാണ് സഭയ്ക്കു വെളിയിലാകുന്നത്?

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനുമുമ്പ്, ‘കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ യോഗ്യരല്ല’ എന്നു നമ്മൾ

‘കത്തനാരും’ ‘പിതാവു’വിളിയുടെ പരിഹാസ്യതയും

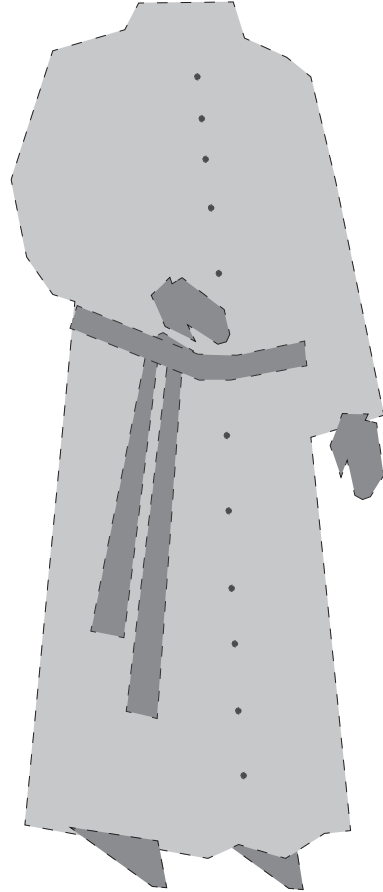


ജോണി മേരി ജോൺ

കത്തനാർ എന്നുപറഞ്ഞാൽ എന്തോ തെറിവാക്കാണെന്ന് പലരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പള്ളിലച്ചനെ കത്തനാർ എന്നു വിളിക്കുന്നയാൾ നിരീശ്വരനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുമാകാതെ തരമില്ലെന്ന് ചില അച്ചന്മാർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. എങ്കിൽപ്പിന്നെ നിയമിക്കൽ മാണി കത്തനാർ, പാരമ്പര്യക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാർ എന്നൊക്കെ പേരുണ്ടായതെങ്ങനെ? അവരെക്കെ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠന്മാരായിരുന്നല്ലോ. സഭാധികാരികൾതന്നെ അവരെ ആദരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

വാസ്തവമെന്താണ്? പള്ളിലച്ചന്റെ ശരിയായ മലയാളം വാക്കാണ് കർത്തനാർ എന്നത്. ‘കർത്തനാർ’ എന്നതു ലോപിച്ചുണ്ടായതാണ് കത്തനാർ. ആത്മീയകാര്യങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും കർത്താവ് അഥവാ കർതൃത്വമുള്ളവനാണ് കർത്തനാർ. അപ്പോൾ അന്ത്യോന്ത്യോമായ പേരാണ് കത്തനാർ. വിദേശമിഷനറിമാർ വരുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ പള്ളിലച്ചന്മാരെല്ലാം ‘കത്തനാർ’ ആയിരുന്നു. വിദേശികൾ വന്നുകഴിഞ്ഞ് ഏറെക്കാലത്തേക്ക് കത്തനാർ നാമമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോഴും സുഹൃത്തുക്കളായ പള്ളിലച്ചന്മാർ പരസ്പരം കത്തനാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇത്തരം സഭാചരിത്രമൊക്കെ സെമിനാരികളിൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് പള്ളിലച്ചന്മാർ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഇപ്പോൾ അധികം വിളിച്ചു



ഏറ്റുപറയുന്നു. അതു ശരിയുമാണ്. ദൈവ സ്നേഹം ഒരു ദാനമാണ്. വിവാഹമോചിതർക്ക് ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം അനുവദനീയമോ എന്നത് നേരേ തിരിച്ചു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, പരീക്ഷകളും കൗശലങ്ങളും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും അലട്ടുന്നവരിലേക്ക് കൂദാശയുടെ സൗഖ്യം എത്തിക്കാനല്ലേ നാം ഉത്സുകരാകേണ്ടത്?

? വ്യക്തിപരമായി അങ്ങേക്ക് പറയാനുള്ളത് എന്ത്?

ഇന്ന് സഭ 200 വർഷം പിന്നിലാണ്. നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇതെന്തുകൊണ്ടു നമ്മെ

ആകുലരാക്കുന്നില്ല? എന്തിനെയാണ് നമ്മൾ ഭയക്കുന്നത്? വിശ്വാസമാണല്ലോ സഭയുടെ അടിത്തറ. വിശ്വാസത്തോടോത്ത് ധൈര്യവും നമുക്കാവശ്യമാണ്. പ്രായമായ ഞാൻ അന്ത്യരുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് കഴിയുന്നത്. ഞാനവരുടെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലെ സഭയെ കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ഭയത്തെയും നിരാശതയെയും അതിശയിക്കാൻ ഈ സ്നേഹത്തിന് ആകുന്നുണ്ട്. തളർച്ചയ്ക്കെതിരെ മരുന്നായി സ്നേഹം മാത്രമേയുള്ളൂ. ആ സ്നേഹമാണ് ദൈവം. ഇനി ഞാൻ തിരിച്ച് നിങ്ങളോട് ചോദിക്കട്ടെ: ‘സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാവും?’

കേൾക്കാറില്ലെങ്കിലും അച്ചന്മാർക്ക് അവരെ കത്തനാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യക്കുറവ് ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മാനുഷമായ പേരാണെങ്കിലും അൽമായർക്കാണ് കത്തനാർ എന്നു വിളിക്കാൻ മടിയുള്ളത് എന്നതാണു വസ്തുത.

‘പാതിരി’യും പരിഹാസപ്പേരോ മറ്റൊരു തെറിയോ ആയി കരുതുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ പള്ളിലച്ചന്റെ, ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ നിന്നുവന്ന പേരാണ് പാതിരി എന്നത്. വൈദേശികാധിപത്യ കാലത്തുവന്ന ഈ പാതിരിമാർ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരുടെയും പൊതുസമൂഹത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിലും ഭാവിഭാഗധേയങ്ങളിലും കാര്യമായ ഇടപെടിയിൽ നടത്തി. അർണോസു മുതലുള്ള പാതിരിമാരുടെ കാര്യവും ‘പാതിരിമലയാളം’ പോലുള്ള പദാവലികളും നമുക്കു പരിചിതമാണല്ലോ.

‘കത്തനാർക്കു’ശേഷം അതിനു പകരമായി ഉണ്ടായ ശുദ്ധമലയാള സംജ്ഞയാണ് ‘പട്ടക്കാരൻ’ എന്നത്. താരതമ്യേന അടുത്തകാലം വരെ സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗികമായി പട്ടക്കാരൻ എന്നാണു രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. പുസ്തകങ്ങളിലെല്ലാം അച്ചടിച്ചിരുന്നതും അങ്ങനെയാണ്. ഇതെഴുതുന്നയാൾ വേദപാഠം പഠിക്കുന്നകാലത്ത് വേദപാഠപുസ്തകങ്ങളിലൊക്കെ, പള്ളി, പട്ടക്കാരൻ, മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ (മെത്രാൻ) എന്നിങ്ങനെയാണു പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്.

‘പട്ടക്കാരൻ’ യഥാതഥവും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ കൃത്യവുമായ പേരാണ്. അവരുടെ ഔദ്യോഗികമായ നാമം, സ്ഥാനപ്പേരും ഇതുതന്നെയാണല്ലോ?

അവരെ അവരാക്കുന്നത് പട്ടം എന്ന കുദാശയാണ്. മറ്റു കുദാശകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാകാം വിശേഷണം ചേർത്ത് ‘തിരുപ്പട്ടം’ എന്നാണ് നമ്മെയൊക്കെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ‘പട്ടക്കാരൻ’ എന്ന പേരിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കണം.

പട്ടക്കാരന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ പ്രധാനഘടനയാണ് തലയുടെ മുകളിൽ പിൻഭാഗത്ത് രണ്ടിഞ്ചോളം വ്യാപ്തത്തിൽ മുടി ക്ഷൗരം ചെയ്ത് പട്ടം എന്ന അടയാളം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ‘തിരുപ്പട്ടം’ എന്ന കുദാശയുടെ ഈ മുദ്ര മുമ്പൊക്കെ പട്ടക്കാരൻ മരണാവരണ മായാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ വേണമെന്നാണ് സഭാനിയമവും. ‘അച്ചൻ’ ആരാണ്, എവിടെ നിന്നുവന്നു?

‘അച്ചൻ’ എന്ന പള്ളിലച്ചൻ എങ്ങനെ വന്നു എന്നത് നിഗൂഢമാണ്. ‘അച്ഛൻ’ എന്ന ഫാദർ അല്ല അച്ചൻ. ‘അച്ഛൻ’ ആകുന്നത്, പ്രഖ്യാപിത ബ്രഹ്മചാരികൾക്ക് അചിന്ത്യവും മ്ലേച്ഛവുമായ കാര്യമാണ്. അശ്ലീലവുമാണ്. അപ്പോൾപ്പിന്നെ അച്ചനുണ്ടായത് എവിടെനിന്നാണ്?



നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പഴയ ജന്മിമാർ അച്ചൻ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. വിദേശമിഷനറിമാർ ഊർജ്ജിതമായ മതപരിവർത്തനം, അഥവാ ‘മാർഗ്ഗംകൂട്ടൽ’, നടത്തിയ ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ കത്തനാർമാർ ഇടനിന്ന് ജന്മിമാരുടെ കൂടിയാന്മാരെ മാർഗ്ഗംകൂട്ടുന്നതിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. കൂടിയാന്മാരുടെ അവസ്ഥ വളർത്തുമൃഗങ്ങളുടേതിനു തുല്യമായിരുന്നു. ഓരോ തോർത്തുമുണ്ടും ഒരു മുടിവെട്ടിക്കലുമൊക്കെയായിരുന്നു മാർഗ്ഗം കൂടുന്നതിന് കൂടിയാനു കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം. ഇതൊക്കെ സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. കാലക്രമേണ മേൽപറഞ്ഞ ജന്മിമാരുമായുള്ള തന്മയീഭവിക്കലിൽനിന്നാവാം കത്തനാരുടെ പേര് അച്ചനെന്നായത്.

‘പിതാവു’ വിളിയിലെ പരിഹാസ്യത

കുറെ വർഷം മുമ്പ് എനിക്കു പരിചയമുള്ള രണ്ടു പട്ടക്കാരൻ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. മെത്രാനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ സംസാരം. സംസാരത്തിനിടെ മെത്രാനെ അവർ ‘തന്ത്’ എന്നാണു വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. വാർദ്ധക്യമെത്തിയ ഒരു മെത്രാനായിരുന്നു അത്. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു. അവരിൽ പ്രായംകൂടിയ പട്ടക്കാരൻ, ഒരു അൽമായന്റെ പരാതിക്കു മറുപടിയായി മെത്രാൻ എഴുതിക്കൊടുത്ത കത്തിൽ ‘അനുഗ്രഹത്തിനായി യാചിച്ചുകൊണ്ട്, ആദരണീയനായ പിതാവിന്’ എന്നാണ് അവസാനം ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. അങ്ങേരെക്കാൾ ഏറെ പ്രായംകുറവുള്ള പുതിയ മെത്രാനെയാണ് ‘പിതാവേ’ എന്ന് ഈ പട്ടക്കാരൻ വിളിക്കുന്നത്!

പ്രീണിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയും മേൽസ്ഥാനങ്ങളോടുള്ള ഭക്തികൊണ്ടുമാണ് ഈ പട്ടക്കാരൻ അവസരവാദപരമായി മെത്രാനെ പിതാവെന്നു വിളിക്കുന്നത് എന്നാണല്ലോ മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്.

മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ എന്ന ഔദ്യോഗികനാമത്തിൽ മാത്രമാണ് അടുത്തകാലംവരെ മെത്രാൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നതും.

ദൈവത്തിന്റെ കാവൽക്കാർ

['മോചനകാഹളം' എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിൽനിന്ന് - എഡിറ്റർ]



റവ. ഫാ. ജയിംസ് ഗുരുദാസ് CMI

സത്യദൈവത്തിന്റെ കാവൽ നടത്തുവാൻ കുത്തകപ്പത്രം ലഭിക്കില്ലൊരുത്തനും. ദൈവസംരക്ഷണം തങ്ങൾക്കു മാത്രമെന്നാവും നടിക്കേണ്ട വിശ്വാസതീക്ഷ്ണരേ.

യുഗവും മുസ്ലീമും ക്രിസ്ത്യാനിയും വേണോ ദൈവസിംഹാസനം നിത്യം നിലനില്ക്കാൻ?

ഇത്ര ബലഹീനനെന്നോ സർവ്വേശ്വരൻ, സ്വന്തം കരങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലേ- മതപ്പട്ടാളവൃന്ദം കനിയാതെ ഭദ്രമായ് നില്ക്കാൻ കഴിയാത്ത രാജനെന്നോ ദൈവം?

മർത്യർ നിർമ്മിച്ച മതങ്ങൾ തുണയ്ക്കണോ നിത്യദൈവത്തിന്റെ ജീവൻ പുലരുവാൻ? മുഷികക്കുഞ്ഞിൻ മുതുകത്തു തന്നെയോ ദോഷം ഭവിക്കാതെ നില്ക്കുന്നു പർവ്വതം? കൂറ്റൻ കടൽപ്പാലത്തുണുകൾ താങ്ങുവാൻ കക്കുകക്കാനോ കഴിവും തഴക്കവും? ഭൂതങ്ങൾ താങ്ങണോ ഗോപുരം നില്ക്കുവാൻ? ഗർഭഭം കാക്കണോ ദേവബിംബങ്ങളെ?

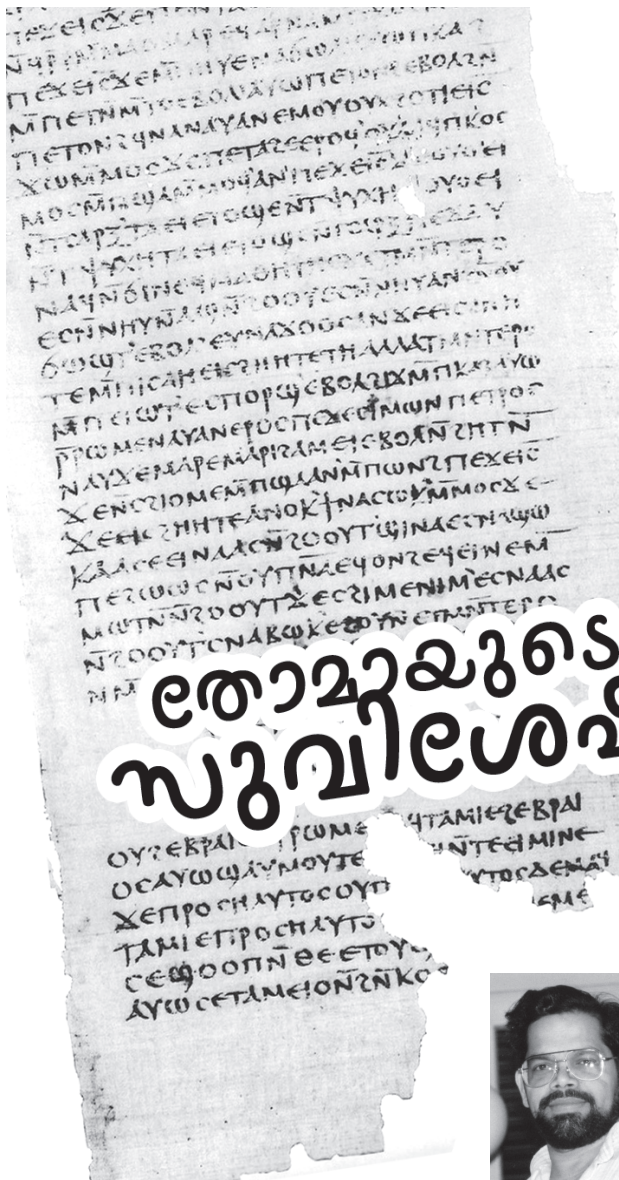


നാനും എന്ന് മുകളിൽ നാം കണ്ടല്ലോ. അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ ഈ 'പിതാവു'വിളി കൊണ്ടുവന്നതും അവസരവാദികളും ആത്മാഭിമാനത്തിൽ കമ്മിയുള്ളവരുമാണ്. ഈ വിധേയന്മാർക്കു മറ്റൊരു ലക്ഷ്യംകൂടിയുണ്ട്. മെത്രാനെ പിതാവാക്കിയാൽ മാത്രമേ തങ്ങളെ വിശ്വാസികൾ 'അച്ചാ' എന്നെങ്കിലും വിളിക്കുകയുള്ളൂ. ഭൂമിയിൽ സ്വന്തം അപ്പനെപ്പോലും പിതാവേ എന്നു വിളിക്കരുതെന്ന് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞത് അത്ര കാര്യമാക്കാനില്ല എന്നാണോ ഇവർ പറയുന്നത്?

മെത്രാന്റെ മാതാപിതാക്കളെക്കൊണ്ടു പോലും 'പിതാവേ' എന്നു വിളിപ്പിക്കാനും വിളിക്കേക്കാനും ചിലർ തയ്യാറാകുന്നത് അഹങ്കാരത്തിന്റെയോ അല്പത്താത്തിന്റെയോമാത്രം പ്രശ്നമല്ല. അതു മഹാപാപം കൂടിയാണ്. മക്കൾ മാതാപിതാക്കളോടു കാണിക്കേണ്ട ആദരവിനെയും സ്നേഹത്തെയുമൊക്കെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കുന്നവരാണല്ലോ ഇവർ!

'പട്ടക്കാർ' എന്ന പേരിനോട് ബഹുമാനം തോന്നാത്തവർ പട്ടം എന്ന കുദാശയെ ആദരിക്കാത്തവരാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ, സഭയെത്തന്നെ ആദരിക്കാത്തവർ. അത്തരക്കാർ വൈദികരാകാൻ പോകുന്നതുതന്നെ മറ്റേതോ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടാണ്. 'നിരീശ്വരരും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുമൊക്കെ സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നുഴഞ്ഞു കയറുന്നതു' പോലെയാണിത്.

സ്വന്തം ഐഡന്റിറ്റിയും സ്ഥാനപ്പേരും മായ 'കത്തനാർ'ക്കും 'പട്ടക്കാർ'നും ഗ്ലാമർപോരാ എന്നു കരുതുന്ന പട്ടക്കാരോടും മേൽപ്പട്ടക്കാരോടും നമുക്ക് സഹതാപമാണു വേണ്ടത്. നമുക്കവരെ സഹോദരാ എന്നു വിളിക്കാം. പ്രായത്തിൽ ഇളയവരെ അനിയാ എന്നും മുതിർന്നവരെ ജ്യേഷ്ഠാ എന്നും വിളിക്കാം. മേൽപ്പട്ടക്കാരെ, ശ്രീ. ജോസഫ് പൂലിക്കുന്നേൽ വിളിക്കാറുള്ളതുപോലെ - നമ്മുടെ തട്ടുകൽ മെത്രാനെ ഉൾപ്പെടെ - ജ്യേഷ്ഠസഹോദരാ എന്നും വിളിക്കാം.



തോമോന്റെ സുവിശേഷം



സക്കറിയാസ് നെടുകനാൽ

യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകളിൽ ആദ്യത്തേത് എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന തോമസിന്റെ സുവിശേഷം 114 യേശുവാക്യങ്ങളിൽ ഒരുങ്ങുന്നു. സഭ ഒരുദ്യോഗികദൈവവചനം എന്നു സ്ഥാനം കൊടുത്ത മറ്റു നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്ന അത്ഭുതങ്ങളോ കുരിശുമരണമോ അതിനു മുമ്പുള്ള പീഡനമോ അത് കഴിഞ്ഞുള്ള ഉമാനമോ ഒന്നും ഇവയിലോ ഇതുപോലുള്ള മറ്റു ആദ്യകാല കുറിപ്പുകളിലോ ഇല്ല. ചില വിശ്വാസികൾ കുറിപ്പിട്ട ഗുരുവിന്റെ അരുളകൾ മാത്രമാണിവ. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല. അത് ഒന്നോ അധികമോ ആൾക്കാർ ആകാം. തന്നെയല്ല, കണ്ടമാനം കൈകടത്തലുകൾ നടത്തിയ കൃതികളാണ് ഈ ആദ്യകൃതികളും, അതുപോലെ നാമിപ്പോൾ സുവിശേഷങ്ങളായി ആദരിക്കുന്ന 'ആധികാരിക' കൃതികളും. അന്നേരത്തെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് അന്യരുടെ

കുറിപ്പുകളിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തുക, ആധികാരികതയ്ക്കുവേണ്ടി അന്ന് അറിയപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരാളുടെ പേരിൽ പകർപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുക എന്നതൊക്കെ അന്ന് സ്ഥിരം നടപ്പുള്ള കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. അതിനാൽ, തോമ്മായുടെ എഴുത്തിലും ഓരോ വിഭാഗക്കാരുടെ വിശ്വാസസംഹിതയെന്നു സാരമായി വീണ്ടും വീണ്ടും മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി എന്നത് സംശയരഹിതമാണ്. പിന്നെപ്പിന്നെ, തൽപ്പര കക്ഷികളുടെ അധികാരത്തിനും വരുമാനത്തിനുമായുള്ള ആശയങ്ങളും സഭയുടെ 'വിശുദ്ധ' ലിഖിതങ്ങളിൽ കയറിക്കൂടിയിട്ടുണ്ട് എന്നോർത്തിരിക്കുന്നത് നന്ന്. എന്നിരുന്നാലും യേശു നൽകിയ ചില കാതലായ ചിന്തകൾ അവയിലൂടെ നമുക്ക് കൈവരുന്നുണ്ട്. 'തോമ്മായുടെ സുവിശേഷ'ത്തിൽ അവിടവിടെയായി ചിതറി കിടക്കുന്ന ചില പ്രധാന ആശയങ്ങൾ ഇവിടെ ബന്ധിപ്പിച്ചും സംഗ്രഹിച്ചും എടുത്തെഴുതുകയാണ്.

1. ഒരു വലിയ സസ്യമായി പൊട്ടിമുളച്ചു വളരേണ്ട കടുകുമണി പോലെയാണ് ദൈവരാജ്യം. അത് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുക.
2. വിശ്രാന്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നടപ്പുരീതികളുമായി മല്ലിടാൻ തയ്യാറാകണം അതായത്, അവനവനോടുള്ള യുദ്ധം. എന്റെയുള്ളിൽ ഈ അഗ്നിയുണ്ട്. ഈ അഗ്നിയിടാനാണ് ഞാൻ വന്നത്.
3. നിങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം എവിടെയെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയുമോ? പിന്നെയെന്തിനാണ് നിങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ആകുലരാകുന്നത്?
4. ഭൗതികമായവയിൽ ഉറച്ചുപോകുന്നവൻ അവിടെത്തന്നെ മരിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ കൃഷി നടത്തി കടന്നുപോകേണ്ട വഴിയാത്രക്കാർ മാത്രമാണ് നാം. ഫലത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ അത് തരുന്ന മരത്തെ വെറുക്കരുത്.
5. നിന്റെ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിപോലെ അന്യനെയും കരുതുക. നീ വെളിച്ചം കണ്ടെത്തിയാൽ അത് മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രകാശമാകട്ടെ. ജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ ലഭിച്ചവൻ അതൊളിച്ചുവെക്കരുത്.
6. മനുഷ്യരിൽ വലിയവനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ. എന്നാൽ സ്വന്തം ഉള്ളിലെ ദൈവരാജ്യത്തെ (പ്രകാശത്തെ) അറിയുന്നവൻ അതിലും വലിയവനാകുന്നു. ഞാൻ പ്രകാശമാകുന്നു. സ്വയം പ്രകാശിച്ചവൻ കല്ലും തടിയും പോലും പ്രകാശിതമാകുന്നു. ഉപരിതലത്തെ ഗൗനിക്കുന്നതിനു പകരം ഉള്ളിൽ തെരയുക, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. ആദ്യത്തെ അല്പം വെളിച്ചം പുളി മാവു പോലെ വികസിച്ച് എല്ലാം പ്രകാശപൂരിതമാക്കും.



7. രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുക, പഴയ തുരുത്തിൽ പുതിയ വീഞ്ഞ് സൂക്ഷിക്കുക, പഴയ തുണിയോടു പുതിയത് തുണിച്ചേർക്കുക ഇവ യൊക്കെ വിഡ്ഢികൾ ചെയ്യുന്നു.

8. സാഹോദര്യസ്വരൂപമയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു മല പോലും വഴിമാറിത്തരും.

9. ആത്മാവിൽ ദാരിദ്ര്യം എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കൽ-ആണ് എല്ലാം നൽകുന്നത്.

10. കാത്തിരുന്നാൽ വരുന്നതല്ല ദൈവരാജ്യം. അത് എവിടെയും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ടെത്തുക മാത്രമാണ് വേണ്ടത്.

11. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം പണ്ടേ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണമായ ചലനവും പൂർണ്ണമായ വിശ്രാന്തിയുമാകട്ടെ ജീവിതം.

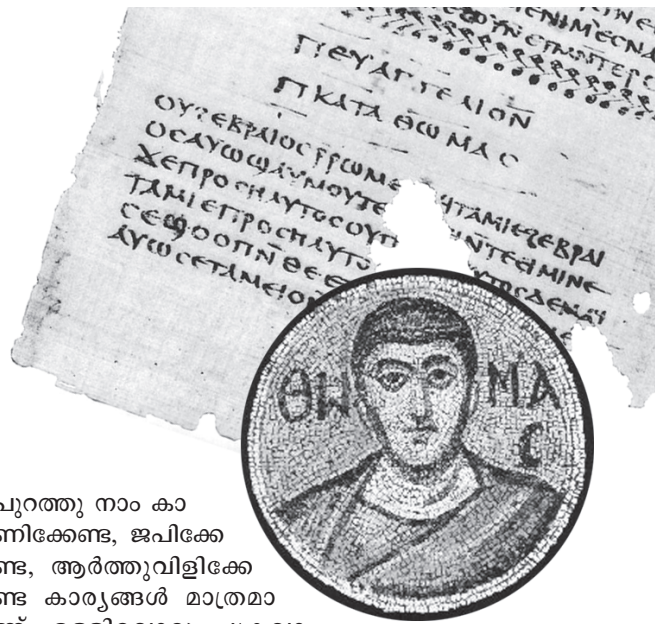
തോമായുടെ സുവേശേഷത്തിൽ പ്രധാനമായി ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ജീവന്റെ രഹസ്യം, (കടുകുമണി) വെളിച്ചം, ശിശുത്വം (നിഷ്ക്കളങ്കത) എന്നിവയാണ്. ഇവയെപ്പറ്റി ഒന്നുരണ്ടു വരികൾ കൂടി കുറിക്കട്ടെ.

വെളിച്ചം (ജ്ഞാനം)

ആരും സ്വയം പ്രകാശിതരാവുന്നില്ല. ആദ്യ കിരണം ദൈവം തരണം. അത് കെടാതെ നോക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ കടമ. 'കെട്ടു പോകുന്നതായി' തോന്നിയാൽ വീണ്ടും അത് ആളിക്കത്തുവാനായി ഓരോരുത്തരും വേണ്ടത് ചെയ്യണം. പ്രകാശം ഒരു ധാരയാണ്, അത് അനന്തതയിലേയ്ക്ക് നയിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരേയൊരു യാത്രയെ ഉള്ളൂ, അതാകട്ടെ, അവനവനിലേയ്ക്കുള്ളതാണ്. ജ്ഞാനിക്കു തുല്യനായിട്ടു ആരുണ്ട്? കാര്യത്തിന്റെ പൊരുൾ അറിയുന്നവന്റെ മുഖകമലത്തെ ജ്ഞാനം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സഭാ പ്രഭാഷകൻ 8,1.

കടുകുമണി

ഓരോ കുരുവും ഒരാശ്ചര്യമാണ്. കുരുവിന്റെ മുഴുപ്പ് കുറയുന്നോറും ആശ്ചര്യത്തിന്റെ അളവ് കൂടുതലാണ്. അതായിരിക്കാം യേശു തന്റെ ഉപമയിൽ വളരെ ചെറുതായ കടുകുമണിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. പക്ഷേ, നാം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഓരോ ആശ്ചര്യചിഹ്നവും വളഞ്ഞുകുത്തി ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അവിടെ നിൽക്കും. അത് വീണ്ടും നിവരുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഓരോ കുരുവും ഒരു ഗർഭപാത്രമാണ്. പൌലോസ് യേശുവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതുപോലെ, യുഗാരംഭം മുതൽ മറച്ചു വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ രഹസ്യം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. . . . ഈ രഹസ്യമാകട്ടെ, മഹത്വത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു തന്നെ (കൊളോ. 1, 26-27) 'കേളി' എന്ന കൃതിയിൽ ഫാ. ബോബി ജോസ് കട്ടിക്കാട്ട് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുംപോലെ, മതങ്ങളും പുരോഹിതരും കുദാശകളും ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളും എല്ലാം നമ്മോടു പറയുന്നത്



പുറത്തു നാം കാണിക്കേണ്ട, ജപിക്കേണ്ട, ആർത്തുവിളിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഉള്ളിലൊരു ചക്രവാളമുണ്ടെന്ന് പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാവുന്നില്ല.

ഓരോ കുരുവിലും പ്രകൃതി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചക്രവാളത്താണ്. അവിടെയത് സൂഷുപ്തിയിലാണ്, നീരും വായുവും അതിനെ തട്ടിയുണർത്തുംവരെ. ബോബി ജോസ് തന്നെ പറയുമ്പോലെ, അതിനെ കൺഡലിനി (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഊർജ്ജം) എന്നോ ഉറങ്ങുന്ന ബുദ്ധൻ എന്നോ വിളിക്കാം. നിസ്സാരമെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കടുകുമണിയെ കൈയിലെടുക്കുമ്പോൾ (ആരെങ്കിലും ഒരു കടുകുമണിയായി കൈയിലെടുക്കാൻ മെനക്കെടാറുണ്ടോ!) അതിൽ അനന്തമായ ജീവൻ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാൻ നാം എന്നാണു പഠിക്കുക? അത് മുളപൊട്ടി വളർന്നാലോ? കൃത്യമായും ആരവങ്ങളുമായി പക്ഷികൾ അതിന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ ചാടിക്കളിക്കാൻ വരുന്നു.

ദൈവരാജ്യത്തെ ഒരു കടുകുമണിയോട് ഉപമിക്കാം എന്നു പറയുന്നിടത്ത് യേശു എന്ന ഗുരുവിന്റെ കാവ്യഭാവന അതിന്റെ കൊടുമുടിയിലാണ്. ഇവയിലോരോന്നും ആത്മാവിനുള്ളിൽ വികാസംനേടേണ്ട ആശയകടുകുമണികളാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഓഷോ അവയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്, 'The Mustard Seed' (HarperCollins Publ.) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപശീർഷകം The gnostic teachings of Jesus the Mystic എന്നാണ്. വടക്കേ ഈജിപ്തിൽ 1945ൽ കണ്ടെത്തിയ Nag Hammadi Textന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് തോമസിന്റെയും മറ്റ്ദലൈനയുടെയും സുവിശേഷങ്ങൾ ലഭിച്ചത്. ഇവയുടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെടുന്നത്, യേശു ഭൗതികാർത്ഥത്തിലല്ല, മറിച്ച്, നമ്മുടെ ആന്തരിക ലോകത്തിലെ വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നു എന്നാണ്.

നമുക്കു വേണ്ടത് പുതിയൊരു ലോകം



സ്വാമി ഡോ. സ്നേഹാനന്ദ ജ്യോതി

[സഭയിലും സമൂഹത്തിലും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗരേഖയായി തന്റെ ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു, പണ്ഡിതനായ സ്വാമി ഡോ. സ്നേഹാനന്ദ ജ്യോതി. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷിലെഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ തർജ്ജമ- എഡിറ്റർ]

തർജ്ജമ : ശ്രീ ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി



ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ ആയിരിക്കുന്ന നാമെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ അംശങ്ങളാണെന്ന് മനുഷ്യരാശിക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ ഒരു പുതിയ ആത്മീയവഴിത്താര നാം തുറന്നേ മതിയാവൂ.

മനുഷ്യനെ അടിമകളാക്കുന്ന മതങ്ങളുടെ ശ്രമം അവസാനിപ്പിച്ചേ മതിയാവൂ. സ്വന്തം ഇഷ്ടം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവർ പിന്മാറിയേ ക്കൂ. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ എല്ലാവരെയും എല്ലാവരും സഹായിക്കണം. ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നത് സത്യംതന്നെയാണ്.

ലോകചരിത്രം അനേകം വർഷങ്ങൾ സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കുകയും നിരീക്ഷിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം എനിക്ക് മനസ്സിലായി- മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽ ലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നതിൽ മതങ്ങൾ അന്വേ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇഹലോകജീവിതം സുന്ദരവും അനുഗ്രഹപൂർണ്ണവുമായിട്ടുള്ള സ്രഷ്ടാവിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതിനു പകരം, അവ സ്വയംകൽപ്പിത നീതിവ്യവസ്ഥകളും അസഹിഷ്ണുതയും ക്രൂരതയും മുഖമുദ്രയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ മറ്റുള്ളവരെ നിർമ്മാർജ്ജനംചെയ്യാൻ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ വിശ്വാസികളെ വൈകാരികമായി വളർത്താനാണ് മതങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. വിശ്വാസവും തത്വങ്ങളും പ്രഘോഷിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഇവർ മറക്കുന്നു; അങ്ങനെ, പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അന്ധമായ അവരുടെ ചിന്തകളിൽ, അവരുടെ നിഗമനങ്ങൾ ദൈവവും വിശ്വാസികളും അംഗീകരിച്ചുകൊ

ണ്ടേയിരിക്കണം എന്നു ശഠിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ വക്താക്കൾ എന്നാണ് അവരുടെ ഭാവം. അവരെ അനുഗമിക്കാത്തവർ നാശത്തിലേക്ക് എന്നാണ് അവരുടെ സങ്കല്പം.

ഉദാഹരണത്തിന്, ലോകത്തിലെ പ്രമുഖ മതങ്ങളെടുക്കാം. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ലോകത്തിനു നൽകപ്പെട്ട രക്ഷയുടെ സന്ദേശം അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും, അവരിലൂടെ യല്ലാതെ മറ്റാർക്കും രക്ഷയില്ലെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു ദൈവം നൽകിയ മാർഗ്ഗരേഖകൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കളങ്കപ്പെടുത്തിയെന്നും, യഹൂദർ നിത്യശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നുവെന്നും, ഖുറാൻ മാത്രമാണു ശരിയെന്നും മുസ്ലീമുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളാണെങ്കിൽ, ഉണർവിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ കടന്നുപോവേണ്ട അനേകം ജന്മങ്ങളെയും അതിനനുവർത്തിക്കേണ്ട അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങളെയുംകുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നു. നിർവ്വാണത്തിലേക്കുള്ള ശ്രീ ബുദ്ധന്റെ മാർഗ്ഗരേഖകളെപ്പറ്റി ബുദ്ധമതം പ്രഘോഷിക്കുന്നു. തനതും പരസ്പരവിരു

ദ്ധവുമായ ഈ ആശയങ്ങളും അതിനുചേർന്ന ആചാരങ്ങളും മനുഷ്യരിൽ പരസ്പരവൈരത്തിനും സംഘർഷത്തിനും വഴിമരുന്നിടുന്നു. ഇവിടെ സ്നേഹം, കരുണ, അനുകമ്പ, ക്ഷമ, നീതി ഇവയ്ക്കൊക്കെ എന്തു സ്ഥാനം? ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു ചിലർ മഴയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ചിലർ വെയിലിനുവേണ്ടിയും. ദൈവത്തിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

മഹത്തായ ഒരു ബോധതലത്തിൽനിന്നു രൂപമെടുക്കുന്ന മതാതീതമായ ഒരാത്മീയതയുടെ ആവശ്യകത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മതങ്ങൾക്കൊന്നിനും എതിരല്ലെന്നും, അവയുടെ പഠനങ്ങളെ എന്റെ ഇഷ്ടം നോക്കാതെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരാളാണെന്നും ആദ്യംതന്നെ പറഞ്ഞോട്ടെ. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള ബഹുമാനം ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. മതങ്ങൾ അവയുടെ സാരാംശം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ പുനരാവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ ആയിരിക്കുന്ന നാമെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ അംശങ്ങളാണെന്ന് മനുഷ്യരാൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ ഒരു പുതിയ ആത്മീയ വഴിത്താര നാം തുറന്നേ മതിയാവൂ.

മനുഷ്യനെ അടിമകളാക്കുന്ന മതങ്ങളുടെ ശ്രമം അവസാനിപ്പിച്ചേ മതിയാവൂ. സ്വന്തം ഇഷ്ടം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവർ പിന്മാറിയേ ഒക്കൂ. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ എല്ലാവരെയും എല്ലാവരും സഹായിക്കണം. ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് സത്യംതന്നെയാണ്. യേശുവിന്റെ അടുത്ത അനുയായിയായിരുന്ന യൂദാസിനെ, തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കും എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവസാനത്തെ അത്താഴസമയത്തു ഒപ്പമിരിക്കാൻ യേശു അനുവദിച്ചത്. ഒരു കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതൻ യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് കുർബാന കൊടുക്കുമോ? മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾ സഭാധികാരികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

മതങ്ങൾക്കും തത്വങ്ങൾക്കും അതീതമായ ഒരാത്മീയതയാണു നമുക്കു വേണ്ടത്. വൈവിധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും ആവശ്യമായതും ഇതുതന്നെയാണ്.

വയലാർ മൈക്കിളിന്റെ 'ശാസ്ത്രയുഗത്തിലെ വേദാന്തപഠനം'

ഉപനിഷത്തുകളെ ആത്മാവിന്റെ ഹിമാലയമായാണ് പണ്ഡിതന്മാർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഉപനിഷത്തുകളുടെ അന്തരാർത്ഥം അറിയുകയെന്നാൽ, ഉപനിഷത്തായ ഹിമാലയത്തിന്റെ കൊടുമുടികൾ കീഴ്പ്പെടുത്തുക എന്നതാണല്ലോ?

പലരും ഉപനിഷത്തുകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഉപനിഷത്താകുന്ന ഹിമാലയത്തിന്റെ ഉയരങ്ങൾ കാട്ടിത്തരാനല്ലാതെ, അതു കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനുള്ള വഴി ആരുംതന്നെ നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ല. ശ്രീ വയലാർ മൈക്കിൾ രചിച്ച 'ശാസ്ത്രയുഗത്തിലെ വേദാന്തപഠനം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രത്യേകത, അതിനുള്ള വഴി ലളിതമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. യേശുവിലേക്കും ദൈവത്തിലേക്കും എത്താനുള്ള വഴികളും അദ്ദേഹമിതിൽ കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില പ്രധാന വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ:

1. ഉപനിഷത്ത് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
2. 'പഞ്ചകോശങ്ങൾ' എന്താണെന്നും ആകോശങ്ങളെ എങ്ങനെ മറികടന്ന് ഈശ്വരനിൽ എത്തിച്ചേരാമെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
3. കരിസ്മാറ്റിക് ധ്യാനങ്ങളിൽ രോഗശാന്തി നടക്കുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
4. യേശുവിന്റെ ഉപമകളുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
5. ശബ്ദങ്ങളുടെ സ്വാധീനം മനുഷ്യനെ ഏതെല്ലാം തലങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നു എന്നു വിശദമാക്കുന്നു.
6. വേദാന്തത്തിൽ പറയുന്ന 'മായ' എന്ന പ്രതിഭാസത്തെ, ശാസ്ത്രീയമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
7. വർണ്ണവ്യവസ്ഥയുടെ ശാസ്ത്രീയത വിശദമാക്കുന്നു.

(ശേഷം അടുത്തപേജിൽ) ➔

സിനഡിന്റെ കരടുരേഖ

റീ.റീ.മാത്യു തകിടിയേൽ



‘ഘടനാപരമായി കത്തോലിക്കാ സഭയിലുള്ള അമിതമായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവിത്വവും, ആരാധനക്രമങ്ങളിലുള്ള കർശനമായ ഔദ്യോഗികതയും, ആരാധനാകർമ്മങ്ങളുടെ വിരസമായ ആവർത്തനവും ഒരു പരിധിവരെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽനിന്നു ധാരാളംപേരെ മറ്റുവിഭാഗങ്ങളിലേക്കും പുതിയ സെക്ടുകളിലേക്കും ആനയിക്കുന്നു’ (സത്യദീപം 2012 ജൂൺ 27). ഈ പ്രസ്താവന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നവസുവിശേഷിക രണത്തെക്കുറിച്ച് വത്തിക്കാനിൽ ഒക്ടോബർ മാസം നടക്കാനിരിക്കുന്ന സിനഡിന്റെ കരടുരേഖയിലാണ്.

കത്തോലിക്കാസഭയിൽനിന്നു മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിലേക്കും, സെക്ടുകളിലേക്കും ധാരാളം വിശ്വാസികൾ പോകുന്നു എന്ന വെളിപ്പെടുത്തൽ സത്യമാണ്. ചുരുക്കം വൈദികരും ഇതിൽപ്പെടുമെന്നു കൂട്ടിവായിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇവിടെ മേൽസൂചിപ്പിച്ച താളപ്പിഴകളൊക്കെ സഭയിൽനിന്നു നീക്കി സഭയെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, ഇപ്പറഞ്ഞ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഗുരുതരങ്ങളായ ദൈവദോഷങ്ങളാണ് ഇന്നും സഭയിൽ തുടരുന്നത്? കാലാകാലങ്ങളിൽ സഭ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന ഗുരുതരങ്ങളായ തെറ്റുകളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ്

യേശു തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും ഇന്നും സഭയിൽ തുടരുന്നതുമായ അധികാരവും സമ്പത്തും സഭയിൽ ഇല്ലാതാക്കണം. വിലവിവരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറ്റശിക്ഷാവിധി നിർത്തലാക്കണം. ഇന്നും സഭാനേതൃത്വം തുടരുന്ന ആഡംബരജീവിതവും ധൂർത്തും അതോടനുബന്ധിച്ച അഹങ്കാരനടപടികളും അവസാനിപ്പിക്കണം. രാജകീയ അഭിസംബോധനകളും ആഡംബരവേഷവിധാനങ്ങളും അധികാരചിഹ്നങ്ങളും സ്വയം നിരാകരിക്കണം.

മാർപ്പാപ്പമാർ ഇന്ന് ക്ഷമാപണം നടത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ, അന്നു ചെയ്തുകൂട്ടിയ ദൈവദോഷപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബാക്കിപത്രമായി ഇന്നും സഭയിൽ തുടർന്നുവരുന്ന വലിയ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അതേക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളൂ. സിനഡിന്റെ കരടുരേഖയിൽ പറയുന്നതിനേക്കാൾ പതിമടങ്ങ് ഘനമുള്ള മറ്റു പാപങ്ങൾ സഭയിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അവയ്ക്കായിരുന്നു കരടുരേഖയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടിയിരുന്നത്.

പാപങ്ങളുടെ ലഘു-ഗുരുത്വമനുസരിച്ച് സഭാധികാരികൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്ത സംഖ്യകൊടുത്ത് പാപപ്പൊറുതി നേടാമെന്ന ഒരു ദൈവശാസ്ത്രം, 1022-ൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽഇരുന്നുകൊണ്ട് ബെനഡിക്റ്റ് എട്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇതാണ് കുപ്രസിദ്ധമായ ‘പാപവിമോചനച്ചീട്ട്’ വില്പന (The sale of indulgence) യിലേക്കു നയിച്ചത്. ഈ ദൈവദോഷസർട്ടിഫിക്കറ്റ്, മരിച്ച വിശ്വാസിയുടെ ശവപ്പെട്ടിക്കുള്ളിൽ വലതുവശത്തായി വെച്ച് സംസ്കാരം നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ഭൂതകാലം സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. 1517-ൽ 10-ാം ലിയോ മാർപ്പാപ്പാ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയം പണിയുവാൻ വേണ്ടി

➔ 8.ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം മനുഷ്യനെ അസുരോന്മുഖമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാംകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ ചെറുപുസ്തകം പ്രൗഢമായ അറിവുകളുടെ സംഭരണിയാണ് എന്നു പറയാനാകും. സത്യാന്വേഷണകുതുകികൾക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാവുന്ന ഈ

ഗ്രന്ഥത്തിന്, പ്രശസ്ത സാഹിത്യനിരൂപകനായ കെ.പി. ശങ്കരനാണ് അവതാരികയെഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

-എഡിറ്റർ

(80 രൂപ വിലയുള്ള ഈ പുസ്തകം ‘സത്യജാല’ വിതരണം ചെയ്യുന്നു)

യും പാപവിമോചനച്ചീട്ടു വിറ്റ് കാശുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഇത്രയും ഇവിടെ പറയേണ്ടിവന്നത്, ഇതിന്റെയൊക്കെ ബാക്കിപത്രം വേറൊരു ഭാവത്തിലും രൂപത്തിലും ഇന്നും സഭയിൽ തുടരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്.

മരിച്ച വിശ്വാസികളെ ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തെ തീച്ചളയിൽനിന്ന്, ശിക്ഷയുടെ കാലാവധിക്കുമുൻപേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് ഇവിടെ പള്ളിലച്ചൻമാർക്കു പറഞ്ഞു ബോധിച്ച കുർബ്ബാനപ്പണം കൊടുത്താൽമതിയെന്ന വിശ്വാസം ഇന്നും തുടരാൻ സഭ അനുവദിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഇനംതിരിച്ച നിരക്കുകൾ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന വിലവിവരപ്പട്ടിക പള്ളി പ്ലരിസരത്ത് ഇന്നും കാണാം.

‘നിങ്ങളിൽ അധികാരികൾ ഉണ്ടാകരുത്’ എന്ന് യേശു കല്പിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു, സമ്പത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള അരുളപ്പാടുകളും. ഇന്നു ലോകത്തിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുള്ളിടത്തോളം ശക്തമായ അധികാരശൃംഖല വേറൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും, ഭൗതികഭരണ സംവിധാനങ്ങൾക്കുമില്ല. സമ്പത്തും അധികാരവും സഭയുടെ രണ്ട് ഭൗതികശക്തികളാണ്. നിയമനിർമ്മാണം, നിയമനിർവ്വഹണം, നിയമവ്യാഖ്യാനം എന്നീ മൂന്ന് അധികാരങ്ങളും ഒരാളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത് പണ്ട് രാജാക്കന്മാരിൽ മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്ന് ലോകത്തിൽ കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാരും മാർപ്പാപ്പാമാരുംമാത്രമാണ് ഈ ഏകാധിപത്യ അധികാരവ്യവസ്ഥ നിലനിർത്തുന്നത്.

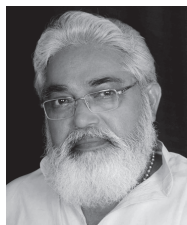
സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു 84 പ്രാവശ്യവും തന്നെക്കുറിച്ച് ‘മനുഷ്യപുത്ര’െന്നു മാത്രമാണ് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്. ‘ഗുരു’ എന്നോ, ‘പിതാവ്’ എന്നോ ആരും വിളിക്കപ്പെടരുതെന്ന് യേശു പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ; ഇവിടെ റവറന്റ്, വെരി റവറന്റ്, അഭിവന്ദ്യൻ, തിരുമേനി, പരിശുദ്ധ, എമിനെന്റ്, മാർ, പിതാവ് തുടങ്ങിയ അഹങ്കാരപ്പേരുകളിലല്ലാതെ പുരോഹിതർ സംതുപ്തരാകുന്നില്ല. കിരീടവും അംശവടിയും അംശമോതിരവും വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ആടയാഭരണങ്ങളുമിട്ട്, മനുഷ്യപുത്രരാകാതെ സ്വർഗ്ഗദൂതന്മാരാകാനുള്ള, അമാനുഷരാകുവാനുള്ള, തത്രപ്പാടാണ് സഭാനേതൃത്വത്തിന്. കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പിറന്നവനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ മാതൃക! ശ്രീബുദ്ധനും നാരായണഗുരുവും മഹാത്മാഗാന്ധിയും ആദരിക്കപ്പെടുന്നത് അവരുടെ സ്ഥാനപദവികൾകൊണ്ടോ വേഷവിധാനങ്ങൾകൊണ്ടോ അല്ല. അവരെക്കൊക്കെ ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും യേശുവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെയൊന്നും ചെരുപ്പിന്റെ വാറഴിക്കു

വാൻ അർഹതയുള്ള കത്തോലിക്കാപുരോഹിതർ ഇന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട്, യേശു തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും ഇന്നും സഭയിൽ തുടരുന്നതുമായ അധികാരവും സമ്പത്തും സഭയിൽ ഇല്ലാതാക്കണം. വിലവിവരപ്പട്ടികവച്ചുള്ള കുദാശക്കച്ചവടം നിർത്തലാക്കണം. ഇന്നും സഭാനേതൃത്വം തുടരുന്ന ആഡംബരജീവിതവും ധൂർത്തും അതോടനുബന്ധിച്ച അഹങ്കാരനടപടികളും അവസാനിപ്പിക്കണം. രാജകീയ അഭിസംബോധനകളും ആഡംബരവേഷവിധാനങ്ങളും അധികാരചിഹ്നങ്ങളും സ്വയം നിരാകരിക്കണം. ഇതെല്ലാം സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു രൂപരേഖയുണ്ടാക്കി അതായിരിക്കണം അടുത്തു വരുന്ന സിനഡിന്റെ കരടുരേഖയായി അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ, സഭയുടെ ഗുരുതരങ്ങളായ ചാവുദോഷങ്ങൾ സഭയിൽ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട്, സിനഡിന്റെ കരടുരേഖയിൽ പറയുന്ന നിസ്സാരദോഷങ്ങൾ മാത്രം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്. ചാവുദോഷങ്ങൾ മറച്ചുവച്ച്, ലഘുവായ പാപദോഷങ്ങൾ പറഞ്ഞുകുവസാരിക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ലല്ലോ? കരടുരേഖയിൽ പറയുന്ന ഉപരിപ്പവങ്ങളായ വെറും ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെയോ അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളുടെയോമാത്രം പേരിലല്ല വിശ്വാസികൾ സഭ വിട്ടുപോകുന്നത്. ഇതൊക്കെ സഭാധികാരികളുടെ തെറ്റായ ധാരണകളാണ്. അവയും കാരണങ്ങളാണെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ, യേശുവിന്റെ ദർശനങ്ങൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും നേർവി പരിതമായ പഠനങ്ങളും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ദുർമാതൃകകളുമൊക്കെയാണ് വിശ്വാസികൾ സഭ വിട്ടുപോകുവാൻ പ്രധാന കാരണം.

ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സിനഡു കരടുരേഖയ്ക്കു രൂപംനൽകണം. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ സിനഡുകളും, കൗൺസിലുകളുമൊക്കെ കൂടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ, സഭയിലെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പമാർ ലോകത്തോട് ക്ഷമാപണങ്ങളും നടത്തുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, സഭ ഇന്നും യേശുവിൽ നിന്നു വീണ്ടുംവീണ്ടും അകലുകയാണ്. കാരണം, യേശുവിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ മനുഷ്യനെയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തെയും പുറംതള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ദൈവശാസ്ത്രമാണ് സഭയ്ക്കുള്ളത്. അതാണു പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതും. സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തി നടപ്പാക്കുമ്പോൾ അവിടെ യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാകും. ●

ആനപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവൻ പട്ടിയെ പേടിക്കേണ്ട!



സാമുവൽ കുട്ടൻ

ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ മനസ്സിൽ കത്തോലിക്കാസഭ എന്നേ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു! പണ്ട് മതഭ്രാന്ത് ഇളകിയ ആ പോപ്പ് മനുഷ്യന്റെ കഴുത്തിൽ കത്തിവയ്ക്കാൻ കൽപ്പിച്ചനാൾ, കത്തോലിക്കാവിശ്വാസമില്ലാത്ത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കാരന്റെ തല തറയിൽവീണ ആ നിമിഷം, കത്തോലിക്കാസഭയും മരിച്ചുപോയി. കഷ്ടം! ക്രിസ്തീയത മരുന്ന സകല സഭകളേയും മരിച്ച സഭകളായേ ഉയരങ്ങളിലുള്ളവർ, മാലാഖക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ, കാണുകയുള്ളൂ- നിശ്ചയം! പാസ്റ്ററും പാതിരിയും മാലാഖമാരുടെ കണ്ണുകളിൽ വെറും ശവംതീനിക്കീടങ്ങൾ! മനുഷ്യസ്നേഹം ഇല്ലാതെയാക്കി, വിശ്വാസത്തിന്റെപേരിൽ പരസ്പരം മല്ലടിക്കുവാനായി തിരുവചനങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ച് പാതിരിക്കും പാസ്റ്റർക്കും ഹാ കഷ്ടം! അവർ ജനിക്കാതെയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു? പരസ്പരം വെറുക്കുന്ന, ശപിക്കുന്ന സഭകളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം!

‘അൽമായശബ്ദ’വും ‘സത്യജ്ഞാല’യും സിംഹശർജ്ജനങ്ങൾ നടത്തിയതുകൊണ്ടെന്നും ഭൂമി കുലുങ്ങുകയില്ല. ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഈ ശവംതീനികളുടെ ആക്രാന്തിയും ആർത്തിയും കണ്ട് അരിശംകൊണ്ട് കുറേ കുത്തിക്കുറിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം. ‘കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ’ എന്ന് നസ്രായൻ വിലപിച്ചതുപോലെ, നമുക്കും നമ്മുടെ ആത്മരോഷം പ്രകടിപ്പിക്കാം. പക്ഷേ, ആരിവിടെ കേൾക്കാൻ? ‘മനനം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ല’ എന്നും, ‘അമ്മാവാ എന്നെ തല്ലൂ, ഞാൻ നന്നാവില്ല’ എന്നും പറയുന്ന ശാഠ്യക്കാരായ സ്ഥിരം വിശ്വാസികളും പരീശരും ഈ വനരോദനം ചെവിക്കൊള്ളാതെ പോകും.

വിശുദ്ധ മത്തായി ആറിന്റെ അഞ്ചു മുതൽ യേശു ഉദ്ബോധിപ്പിച്ച ഭാരതത്തിന്റെ വേദാന്തദർശനത്തിന്റെ ആത്മസൂക്തം ഇതുവരെ ആരെങ്കിലും ഇവിടെ പഠിച്ചോ? കത്തനാരെങ്കിലും ഇതു പഠിച്ചോ? ഇല്ല! അറിയാമെങ്കിലും പാതിരി ഇതു പഠിപ്പിക്കുകയില്ല. കാരണം, ആടുകൾക്കു

വിവരം വന്ന് ആത്മജ്ഞാനമുണർന്ന് ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്തവരാകും. പിന്നെയവർ പള്ളിയിൽ വരാതെയാകും. പള്ളി ശൂന്യമാകും! പിരിവും വരുമാനവും പാതിരിക്കു സീറോ. അയ്യോ! സീറോ- മലബാറിനെതിന് വേറൊരു സീറോ?

ഓരോ മനുഷ്യമനസ്സിനെയും ഉണർത്തി നിലനിർത്തി, പിന്നെ തന്നിൽ അലിയിപ്പിക്കുന്ന നിത്യചൈതന്യമായ ഈശ്വരൻ ഓരോ മനസ്സിന്റെയും ഉള്ളറയിൽത്തന്നെയാണ് സ്ഥിരവാസമെന്നറിയാതെ, അറയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കർത്താവരുളിയെങ്കിലും, മനസ്സിന്റെയറകൾക്കു പകരം പാതിരിയുടെ പള്ളിയറകളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോയി കുടുങ്ങിപ്പോയ പാവം ജീവികളേ, സോറി ! എനിക്കു സഹതാപമുണ്ട്. ഞാൻ നന്നാകില്ല എന്ന നിങ്ങളുടെ വാശിയോടല്ല വെറുപ്പ്; പകരം, സ്വന്തം ചിന്താശക്തി മടിക്കാരണം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളുടെ മുടിഞ്ഞ ഉറക്കത്തോടാണ്. ‘ഉത്തിഷ്ഠ ജഗ്രത പ്രാപ്യവരാ നിബോധത....’

വിഡ്ഢികളായ അജവൃന്ദം ചുറ്റിലുംനിന്ന് കത്തനാർക്ക് ‘കീജയ്’ വിളിക്കുമ്പോൾ, ആനപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനെതിരെ കറുച്ചു ചാടുന്ന പട്ടികളെപ്പോലെയാണ് എന്റെയും, ‘അത്മായശബ്ദ’ത്തിലെയും ‘സത്യജ്ഞാല’യിലെയും മറ്റേഴുത്തുകാരുടെയും അവസ്ഥ. ആവർത്തനവിരസത മരന്നുള്ള ഈ എഴുത്തുകളെല്ലാം വെറും ‘സൗണ്ട് പൊലുഷൻ’.

പക്ഷേ പരിഹാരമുണ്ട്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും പള്ളിയിൽ പോകാതിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരണം. അതിന് ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കൂ. യേശുവിന്റെ തിരുവചനം, മത്തായി ആറിന്റെ അഞ്ച്, നെഞ്ചിലേറ്റണം ഓരോ ജന്മവും. ഭാരതത്തിന്റെ വേദാന്തമതം സ്ഥാപിതമാകണം. കത്തനാരുടെയും പാസ്റ്ററുടേയും സ്ഥാപിത ക്രിസ്തുമതങ്ങൾതൂടങ്ങി ഒട്ടനവധി മതങ്ങളുള്ള ഈ ഭൂഗോളത്തിൽ, നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കാനും, ശത്രുവിനെ

KCRM-നിർവാഹകസമിതിയംഗം ശ്രീ. ജോയി മുതുകാട്ടിലിന് 'ഡി. പങ്കജാക്ഷക്കുറുപ്പ്' പുരസ്കാരം



അയൽക്കൂട്ടസമൂഹദർശനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് അന്തരിച്ച ഡി.പങ്കജാക്ഷക്കുറുപ്പിന്റെ പേരിൽ 'പുത്താർ ഭൂമിക' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുരസ്കാരത്തിന് ഈ വർഷം പ്രമുഖ പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകനും മീനച്ചിൽ നദീസംരക്ഷണസമിതി ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും, 'ക്നാനായകത്തോതലിക്കാനവീകരണസമിതിയുടെയും കെ.സി.ആർ. എം.ന്റെയും കരുത്തുറ്റ പ്രവർത്തകനുമായ ശ്രീ. ജോയി മുതുകാട്ടിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

സെപ്റ്റംബർ 23 നായർ, ഉച്ചക്ക് 2.30ന് ഭരണഭാഗം അസ്സീസി ജീവൻ ബുക്സ് ഹാളിൽ നടക്കുന്ന ഡി.പങ്കജാക്ഷക്കുറുപ്പ് അനുസ്മരണയോഗത്തിൽ വച്ച് പ്രശസ്ത പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകൻ ശ്രീ. സി.ആർ.നീലകണ്ഠൻ 10001 രൂപയും പ്രശസ്തിപത്രവും അടങ്ങുന്ന പുരസ്കാരം സമ്മാനിക്കുന്നതാണ്.

ശ്രീ.ജോയി മുതുകാട്ടിലിന് 'സത്യജാല'യുടെ ഭാവുകങ്ങൾ!

സ്നേഹിക്കാനും, നല്ല ശമരിയാക്കാനാകാനും, ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു (അഹം ബ്രഹ്മാ സ്മി) എന്ന് ഓരോ മനസ്സും എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കാനുമായി, ഭാരതത്തിന്റെ വേദാന്തദർശനം (ഹിന്ദുമതമല്ല) ഓരോ ഹൃദയവും ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള കാലംവരുന്നു, ഇതാ അതു വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! എങ്കിലേ 'ദൈ കിംഗ്ഡം' (Thy Kingdom) വരികയുള്ളൂ, സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലാവുകയുള്ളൂ- നിശ്ചയം.

ഇന്നു നാനാസഭകളുടെയും നാനാ ജഡങ്ങളിലിരുന്ന് സുഖിച്ചുമേവുന്ന ശവംതിനി ഉറുമ്പുകൾ അന്നില്ലാതെയൊക്കും. സഭയാകുന്ന ജഡത്തിന്റെ ഭൗതികാർത്ഥങ്ങളിൽ സുഖഭോഗം കണ്ടെത്തിയ കീടങ്ങളെല്ലാം അന്നില്ലാതെയൊക്കും. അന്നു കത്തനാരുടെ സഭകളില്ല, പാസ്റ്ററുടെ സംഘടനകളില്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹമാത്രം മനസ്സുകളിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകും. തമ്മിൽത്തമ്മിൽ വാരിപ്പുണരുന്ന സ്നേഹസമൂഹം ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും നിറയും. ഒരു ജാതിയും വേണ്ട ഒരു മതവും വേണ്ട, ഒരു ദൈവമായാൽമതി; സ്വയം ദൈവമെന്ന് നാമറിഞ്ഞാൽമതി എന്നുവരും. സ്വസാദൃശ്യത്തിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് മണ്ണിൽനിന്നു കടഞ്ഞെടുത്ത അവിടുത്തെ സ്വന്തം മക്കളാണു നമ്മൾ. ദൈവത്തിന്റെ അരുമസ്നാനങ്ങൾ, കുഞ്ഞു ദൈവമക്കൾ, ദൈവങ്ങൾ!

മനുഷ്യരുടെ മക്കൾ മനുഷ്യരാകുന്നതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ദൈവങ്ങളുമാകുന്നു!

യേശുവിന്റെ നന്മനിറഞ്ഞ ഭാവനയിലെ സ്നേഹത്തിന്റെ ലോകമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ യേശു പ്രചരിപ്പിച്ച ഭാരതത്തിന്റെ വേദാന്തദർശനം ഭൂലോകമാകെ നാം പ്രചരിപ്പിക്കണം. ക്രിസ്തു മതം ലോകമെല്ലാം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കൊല്ലും കൊലയും കൂതന്ത്രങ്ങളും നാനാസഭകളും കാലത്തിന്റെ കരുക്ഷേത്രത്തിൽ നിറച്ചുവെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ കരളിലെ വേദാന്തദർശനം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഗീതയും ഉപനിഷത്തുകളുമാണ് ഇവിടെ ആയുധങ്ങളായി ആവശ്യം. പോരിനു പകരം പരസ്പരാലിംഗനമാണ് ഇവിടാവശ്യം. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ് , പല്ലിനു പകരം പല്ല് എന്ന പോർവിളിയുയർത്തിയ യഹൂദമതത്തിന്റെ പുത്രൻ മുപ്പതാം വയസ്സിൽ ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കാൻ, ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ, നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചത് ഭാരതത്തിന്റെ വേദാന്തമതത്തിന്റെ ആത്മലഹരിയിലായിരുന്നു എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. അതാണ് സ്വർഗ്ഗീയമതം.

വർഗ്ഗീയമതങ്ങളില്ലാതെയാകട്ടെ! സ്വർഗ്ഗീയ അദൈവതമതം ഉണരട്ടെ, ഉയരട്ടെ, ലോകമെല്ലാം നിറയട്ടെ! നന്മ! ശുഭം!

ശ്രീ. ജോയി മുതുകാടിന് സീകരണവും KCRM സെപ്തംബർമാസ ചർച്ചാസമ്മേളനവും സെപ്റ്റം. 29ന്

2012 സെപ്തംബർ 29-ാം തീയതി 2 പി.എം.ന് പാലാ ടോംസ് ചേമ്പർ ഹാളിൽ വച്ച് പുത്താർ 'ഭൂമിക' യുടെ ഡി.പങ്കജാക്ഷക്കുറുപ്പ് പുരസ്കാരം നേടിയ ശ്രീ. ജോയി മുതുകാട്ടിലിനെ KCRM പ്രവർത്തകർ സീകരിക്കുന്നതും അഭിവാദ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

തുടർന്നു നടക്കുന്ന ചർച്ചാസമ്മേളനത്തിൽ 'കത്തോലിക്കാസഭയും മനുഷ്യാവകാശവും' എന്ന വിഷയം ചർച്ചചെയ്യുന്നു. 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ' (JCC) മുൻ ജന.സെക്രട്ടറിയും, തൃശൂരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'കേരള കാത്തലിക് ഫെഡറേഷൻ ചെയർമാനുമായ ശ്രീ ജോയി പോൾ പുതുശ്ശേരിയാണ് വിഷയാവതരണം നടത്തി ചർച്ച നയിക്കുന്നത്. KCRM ചെയർമാൻ, ശ്രീ. കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് മോഡറേറ്ററായിരിക്കും. വിഷയത്തിലിടപ്പെട്ടു സംസാരിക്കാനുള്ള അവസരം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

കെ.കെ. ജോസ്, കണ്ടത്തിൽ (സെക്രട്ടറി, KCRM)



സിസ്റ്റർ അഭയയുടെ മരണാനന്തര ആത്മാലാപനം

മരിയാ തോമസ്, പീടികയ്ക്കൽ

[Holy Murder' എന്ന പേരിൽ ഇംഗ്ലീഷിലെ
ശുതിയ കവിതയുടെ സ്വതന്ത്ര മലയാളപരി
ഭാഷ. പരിഭാഷ-എഡിറ്റർ.

കവിതയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് മൂലം കാണുവാൻ
സെപ്തം.3-ലെ 'ആത്മായശബ്ദം' ബ്ലോഗ്
സന്ദർശിക്കുക.]

'നീട്ടിവയ്ക്കപ്പെട്ട നീതി
നീതിനിഷേധം' - അവർ പറയുന്നു.
എന്നാൽ ഞാനിതാ,
നീതിനിഷേധത്തിന്റെ പത്തൊൻപതു വർഷമായി
നിഗൂഢതയുടെ ഈ അടികാണാക്കിണറ്റിൽ
അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

നിഷ്ക്കളങ്കരക്കത്തനിനു പകരം ചോദിക്കുന്ന
എന്റെ ദൈവത്തോടു ഞാൻ,
ശ്വാസംമുട്ടിയുള്ള ഈ പിടിച്ചിലിലും
ദുഃഖസമർപ്പിതയായി,
തലതാഴ്ത്തി ചോദിക്കുന്നു:

“എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ,
നീയെന്ന കൈവിട്ടതെന്തുകൊണ്ട്?”
കുറ്റിക്കാട്ടിൽ പതിയിരിക്കുന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ
രഹസ്യസങ്കേതങ്ങളിൽ പതുങ്ങിയിരിക്കുന്ന
ദുഷ്ടരുടെ കെണികളിൽനിന്ന്,
നീതിപീഠത്തെ നിർവീര്യമാക്കുന്ന കുറ്റവാളികളിൽനിന്ന്,
എന്നു നീയെന്നെ മോചിപ്പിക്കും?

കാത്തരുളുന്ന ദൈവം എപ്പോഴും കൂടെയുള്ളതിനാൽ,
കുതിരുശ്ശത്താഴ്വാരങ്ങളിലൂടെ നടക്കുമ്പോഴും
നിർഭയയായിരിക്കാൻ, 'അഭയ'യായിരിക്കാൻ,
അമ്മയെന്ന ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.
ദുർവൃത്തരുടെ സൗഹൃദങ്ങളിൽനിന്നകന്നു നിൽക്കാൻ
എന്റെ അച്ഛനുമെന്നെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.
ദൈവമേ, അവരുടെ കണ്ണീരും പ്രാർത്ഥനയും നിഷ്ഫലമാകുമോ?



ശിശുവായിരിക്കേ മാമോദീസാ മുങ്ങിയവൾ ഞാൻ,
'കൊല്ലരുത്, വൃദിചാരം ചെയ്യരുത്' എന്നിങ്ങനെ
പത്തുകല്പനകളും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ട്
പന്തീരാണ്ടുകാലം നിത്യേന പള്ളിയിൽ പോയവൾ ഞാൻ.

അങ്ങയുടെ കുമ്പസാരക്കൂടിനു മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി
എന്റെ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു പാപദോഷങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ്,
എന്റെ കുഞ്ഞുനൂണുകളും ചിലറ്റു കളവുകളും
നിസ്സാര അനുസരണക്കേടുകളും ഏറ്റുപറഞ്ഞ്,
ഞാൻ കുമ്പസാരിച്ചിരുന്നല്ലേ....

പിന്നെ, വ്രതവാഗ്ദാനദിനത്തിൽ
കന്യാത്വം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണ
എന്നീ പവിത്രവ്രതങ്ങൾക്കായി ഞാൻ
എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു.

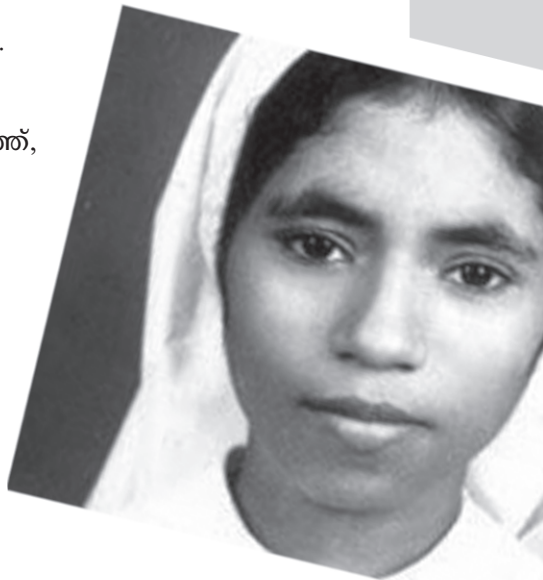
എന്നാൽ, ഇരുപത്തിനാലാം വയസ്സിൽ
ഭക്തിനിർഭരയും നിത്യവിശ്വസ്തയും
വഞ്ചനാമനസ്കരെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്തത്ര
നിഷ്കളങ്കയുമായിരുന്ന എന്റെ സർവ്വസ്വവും,
വിശുദ്ധിയും ജീവിതംതന്നെയും,
കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു, തച്ചുടക്കപ്പെട്ടു.....

ടാഗോറിന്റെ വാക്കുകൾ എന്റെ കാര്യത്തിലും നിവൃത്തിയായി:

“പകൽ സമയത്ത്
അവരെന്റെയടുത്തു വന്നുപറഞ്ഞു:
'ഈശ്വരാധനയിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ സഹായിക്കാം....'
പക്ഷേ, രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ
അവരെന്റെ പവിത്രമായ ആരാധനാലയത്തിലേക്ക്
ആവേശത്തോടെ, ക്ഷോഭത്തോടെ
ഇടിച്ചുകയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.
അവിശുദ്ധമായ ആർത്തിയോടെ
ശ്രീകോവിലിലെ നിവേദ്യമെല്ലാം
അവർ കവർന്നെടുത്തു” (ഗീതാഞ്ജലി: പദ്യം 33).

ഈ അടികാണാപ്പാതാളത്തിൽനിന്ന്
എന്നെ കരകയറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്ന
അനേകം നല്ല മനസ്സുകൾക്കുവേണ്ടി
വിമോചനത്തിന്റെ ഒരു പ്രഭാതം ഞാൻ കാക്കുന്നു.
നിയമനിർമ്മാണസഭയെ എനിക്കിനിയും വിശ്വസിക്കാമോ?
നീതിമാനായ ന്യായാധിപൻ പരമോന്നതവിധി പ്രഖ്യാപിക്കുമോ?

“ഓ! സിയോൺ പുത്രീ
നിന്റെ വിമോചനത്തിൽ
നീ ആഹ്ലാദിച്ചാനന്ദിക്കൂ!”



ഭയംകൂടാതെ സാക്ഷ്യംനൽകുക

ജോയി ഒറവണക്കുളം

സിസ്റ്റർ അഭയാകേസ്സിന്റെ തെളിവെടുപ്പിന്റെ ഭാഗമായി CBI നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ BCM കോളേജിലെ പ്രൊഫസറായിരുന്ന ശ്രീമതി ത്രേസ്യാമ്മയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ദുശ്യ-മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും പത്രവാർത്തകളിലൂടെയും കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്നത്.

സി. അഭയാകേസ്സ് നടക്കുന്നതിനു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ, കോട്ടയം രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന ബിഷപ്പ് കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരിയുടെ, പ്രൊഫ. ത്രേസ്യാമ്മയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലിനോട് സമാനമായ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് അരമന അന്തേവാസികളിൽനിന്നുതന്നെ പലവിധത്തിലുള്ള അടക്കംപറച്ചിലുകളും വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ പരന്നിരുന്നു (ഇത്തിരി വിസർജിക്കാതെ ഇത്തിരി മണക്കില്ലല്ലോ?) മലർന്നുകിടന്നു തുപ്പിയാൽ ദേഹത്തുതന്നെ വീഴുമെന്നുള്ളതു കൊണ്ടും, മറ്റു മതസ്ഥരുടെയിടയിൽ അവഹേളിതരാകുമെന്നതിനാലും, പരസ്യപ്രസ്താവനകൾക്ക് ആരും മുതിർന്നില്ലായെന്നുള്ളതാണു സത്യം. എന്നാൽ ത്രേസ്യാമ്മയുടെ മൊഴിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വെളിപ്പെടുത്തൽ ദൈവഹിതം എന്നുമാത്രമേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. “ഭയംകൂടാതെ സാക്ഷ്യംനൽകുക” (ലൂക്കാ 1:2), എന്ന വേദവാക്യം അവരുടെ മനസ്സിനെ അലട്ടിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, സത്യം തുറന്നു പറയാൻ അവർ തയ്യാറായത്. വചനം പറയുന്നു: “മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതൊന്നും വെളിച്ചത്തു വരാതിരിക്കുകയില്ല. നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നതൊന്നും അറിയപ്പെടാതിരിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്തു സംസാരിച്ചതു വെളിച്ചത്തു കേൾക്കപ്പെടും. വീട്ടിൽ സ്വകാര്യമുറിയിൽവെച്ചു ചെയ്തതിൽ പറഞ്ഞത് പുരമുകളിൽനിന്നു പ്രഘോഷിക്കപ്പെടും” (ലൂക്കാ. 12:2-3).

“അമ്മ തടിവഴിയെങ്കിൽ മകൾ ഇലഞ്ചിലുവഴി” എന്ന പഴമൊഴിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറ്, ഈ അടുത്ത കാലത്തായി കോട്ടയം അതിരൂപതയിലെ പല വൈദികരുടെയും ലൈംഗികഅരാജകത്വത്തിന്റെ കഥകൾ ഓരോന്നായി പുറത്തു

വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പല മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ജനം ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് കുമരകം പള്ളിയിൽ വികാരിയായിരുന്ന ഒരു വൈദികൻ സ്ത്രീയോടൊപ്പം പിടിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. പൗരോഹിത്യം ഉപേക്ഷിച്ചു വിവാഹംകഴിക്കാൻ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, ‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ പത്തുനാല്പതു വൈദികരുടെ പേരു ഞാൻ നല്കാം; അവരെയും പുറത്താക്കാമോ?’ എന്ന് ഈ വൈദികൻ മെത്രാനോടു പറഞ്ഞത്രെ! കുറച്ചു നാളത്തേക്ക് ഇടവകഭരണത്തിൽനിന്നു മാറ്റി നിർത്തിയതിനുശേഷം വേറൊരു പള്ളിയിലേക്കു സ്ഥലംമാറ്റംനല്കി പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചു. ഈ അടുത്തനാളിൽ, കോട്ടയം അതിരൂപതയിലെ തന്നെ പ്രഗത്ഭനും പണ്ഡിതനും മോൺസിഞ്ഞൊരുമായ ഫാ. ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ, തന്റെ യൗവനകാലത്ത്, അമേരിക്കൻ പള്ളിയിലെ സേവനകാലത്ത് ഒരു സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ പീഡിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിലുള്ള കേസ്സ് കോടതിയിൽ എത്തുമെന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ, കേരളത്തിലേക്കു പലായനംചെയ്തു രക്ഷപ്പെട്ട വാർത്ത മാധ്യമങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നു. ഏറ്റവും പുതിയ വാർത്ത, മേന്മൂറി പള്ളിവികാരിയായിരുന്ന ഫാ. ബോബി മണലേൽ രജിസ്റ്റർ വിവാഹം ചെയ്തതിനുശേഷം വളരെ നാൾ ആരും അറിയാതെ തന്റെ പുരോഹിതജീവിതം തുടർന്നുപോന്നു എന്നതാണ്. ഒടുവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു. വിവാഹം ചെയ്തിട്ടില്ലായെന്ന് വൈദികൻ ആണയിട്ടപ്പോൾ, യുവതിയായ ഭാര്യ വിവാഹം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിന്റെ രേഖ മെത്രാനെ കാണിച്ചു. പ്രതിക്കു കുറ്റം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം പുറത്താക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും കെട്ടിയും കെട്ടാതെയും പോയവരും പോകാത്തവരുമായ ഒട്ടനവധി വൈദികരുടെ കഥകളും പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു; മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം ഓരോന്നായി വെളിച്ചത്തു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കോട്ടയം രൂപതയിൽ ഏറ്റവും ചീഞ്ഞുനാറുന്നത് സി. അഭയാകേസ്സാണ്. ഈ കേസ്സിൽ സത്യം കണ്ടെത്തുമോ എന്ന സംശയം ജനഹൃദ

യങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഈ കേസ്സിന്റെ സത്യം തെളിഞ്ഞാൽ കോട്ടയം അതിരൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ കുന്നശ്ശേരി ഉൾപ്പെടെ അര മനവാസികളായിരുന്ന പല വെള്ളവസ്ത്രധാരികളുടെയും പേരുകൾ ഒന്നൊന്നായി പുറത്തുവരും എന്ന ഭയം ആരംഭംമുതലേ രൂപതാധികൃതർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഈ കേസ്സു തെളിയിക്കാൻ ഒരു നടപടിയും സഭാനേതൃത്വം എടുക്കാതിരുന്നത്. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു കന്യാസ്ത്രീയെ അവഹേളിച്ചതിന്റെപേരിൽ കേരളവ്യാപകമായി കത്തോലിക്കാ സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും അടച്ചിട്ടും ഹർത്താലും പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളും നടത്തിയും ബന്ദിനു സമാനമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ച സഭാനേതൃത്വം, സ്വന്തം തട്ടകത്തിൽ നടന്ന സിസ്റ്റർ അഭയയുടെ കൊലപാതകം അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഒരു ചെറുവിരൽപ്പോലും അനക്കിയില്ലായെന്നുള്ളത് ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. മറിച്ച്, കേസ്സ് ഒരുക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം സമ്മർദ്ദം ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ എവിടെയെല്ലാം ചെലുത്തുവാൻ കോട്ടയം രൂപതാനേതൃത്വം ശ്രമിച്ചുവെന്നു പ്രൊഫ. ത്രേസ്യാമ്മയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലിലൂടെ വെളിച്ചത്തു വരുകയുമുണ്ടായി. ശ്രീമാൻ കെ.എം. മാണിയെപ്പോലെയുള്ള രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും, കോടതിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തൊണ്ടിസാധനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ തെളിവുകളും കത്തിച്ചു കളഞ്ഞ പോലീസുമെല്ലാം ആരോപണവിധേയരായിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമേ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പല ചോദ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളും ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുതാനും:

- 1) സി. അഭയാക്കേസ്സ് അന്വേഷണത്തിനു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന C.B.I- ലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന വർഗ്ഗീസ് പി. തോമസ് തന്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതം മതിയാക്കി വിരമിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യം എന്ത്, അല്ലെങ്കിൽ സമ്മർദ്ദം എന്ത്?
- 2) ഈ കേസ്സുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാതിരിക്കെ, കർണ്ണാടക ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ആയിരുന്ന കോട്ടയം രൂപതാംഗം ജസ്റ്റീസ് സിറിയക് ജോസഫ്, കുറ്റവാളികൾ എന്നു സംശയിച്ചിരുന്നവരിൽനിന്നെടുത്ത നാർക്കോ പരിശോധനയുടെ ടേപ്പ് പരിശോധിക്കാൻ, ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ പോവുകയുണ്ടായി. അതിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യം, അല്ലെങ്കിൽ സമ്മർദ്ദം എന്ത്?

ഐസ്ക്രിമും അഭയയും



ജെൽത്രൂദ് വട്ടമറ്റം

അലിയാത്ത ഐസ്ക്രിമും ഒഴിയാത്ത അഭയയും ഉറക്കം കെടുത്തുന്നു. ഉയരങ്ങളിൽ

മുക്കിട്ടും മുങ്ങാതെ പൊങ്ങുന്നു സത്യങ്ങൾ ഒതളങ്ങപോൽ, ജലപ്പരപ്പിൽ

വെള്ളിടി വെട്ടുന്നു കയറുന്നു കാർമോലം പെയ്യുന്നു പേമാരി കൊഴിയുന്നു പൊയ്മുഖം

ഇത്രയും കാലമീ കുഞ്ഞാടുകൾ- കൂതപ്പേകിവാണൊരു ഇടയൻമാരേ, പണം കൊണ്ടു കഴുകിയാൽ മായില്ല പാപങ്ങൾ പശ്ചാത്താപത്തിൻ കണ്ണീരുവേണം

3) കുറ്റാന്വേഷണരംഗത്തു കുറ്റംതെളിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാർക്കോ പരിശോധന ഉൾപ്പെടെയുള്ള നൂതനസാങ്കേതികവിദ്യകൾ വികസിതരാജ്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഇൻഡ്യയിലെ പരമോന്നത നീതിപീഠമായ സുപ്രീംകോടതിയിൽ, 'കേസ്സു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി നാർക്കോ പരിശോധന അംഗീകരിക്കാവുന്നതല്ല' എന്ന്, മറ്റൊരു കേസ്സിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് K.G. ബാലകൃഷ്ണൻ നടത്തിയ വിധി, യഥാർത്ഥത്തിൽ അഭയാക്കേസ്സ് അട്ടിമറിക്കാനല്ലായിരുന്നുവോ എന്നും ജനങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്തൊക്കെയായാലും, സി. അഭയാക്കേസ്സ് തെളിഞ്ഞാലും, ഇല്ലെങ്കിലും കോട്ടയം അതിരൂപതയിലെ വൈദികരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും വെള്ളവസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ ദുർഗന്ധം വമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടു വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുന്ന ഒട്ടനവധി വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും നമ്മുടെയിടയിൽത്തന്നെയുണ്ട്. അവരെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, അവരും ഇത്തരക്കാരുടെ ദുർഗന്ധം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നുവല്ലോ എന്നോർത്തു ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാരാംശം

(അദ്ധ്യായം 5)



ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി

[എന്തിനെയും യുക്തിയുടെയും സാധ്യതകളുടെയും കണ്ണാടിയിൽക്കൂടിമാത്രം കാണുന്ന നമുക്ക്, വി. ബൈബിളിനെ മനസ്സിലാക്കാനും ഇവയൊക്കെ ആവശ്യമാണ്. ബൈബിളിലെ ശാസ്ത്രീയതയും യുക്തിയും വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഈ പരമ്പര ബൈബിൾ പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു നല്ല മുഖവുര തന്നെയായിരിക്കും -എഡിറ്റർ]



ഞാൻ ആരാൻ?

മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഞാൻ വിശദീകരിച്ച ആദിമോർജ്ജത്തെയും സൃഷ്ടിയുടെ ഘട്ടങ്ങളെയുംപറ്റി പഠിച്ചും ധ്യാനിച്ചും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കിയ അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ, അല്മായരിലും പുരോഹിതരിലും ഇന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ക്രിസ്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിലും ഇപ്പോൾ 'ഓം' അടയാളവും 'ഓം' അധിഷ്ഠിത ധ്യാനങ്ങളും ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്.

പക്ഷേ, സൃഷ്ടിയുടെ രഹസ്യം എത്രയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയാലും, സൃഷ്ടിതലങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനവും പ്രസക്തിയുമാകൂടി അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പഠനവും പ്രയോജനപ്പെടണമെന്നില്ല.

‘നീ ആരാൻ’? - ഇതിനേക്കാൾ കൂഴക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം ആർക്ക് ആരോടു ചോദിക്കാനാവും? ഞാൻ ഒരു കർഷകനാണ്, വ്യാപാരിയാണ്, അപ്പനാണ്, പ്രഭാഷകനാണ്, മെക്കാനിക്കാണ്, ധനവാനാണ്, മനുഷ്യനാണ് ഇങ്ങനെ അനവധി സാധ്യതകൾ നമുക്കു പറയാനുണ്ടാവും. പക്ഷേ ഇതു മാത്രമാണോ ഈ നീ, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ?

ശാസ്ത്രത്തോടു ചോദിച്ചാൽ, ‘മനുഷ്യൻ’ വെറും ഊർജ്ജം ആണെന്നു പറയും. "Time and space do not exist" എന്നാണു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിലപാട്. അവർ പറയുന്നതിലും കാര്യമുണ്ട്. സൗരയൂഥത്തിൽ, സൂര്യനും

ഗ്രഹങ്ങളും ഉപഗ്രഹങ്ങളും എല്ലാംകൂടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആകെ സ്ഥലത്തിന്റെ 99.99 ശതമാനവും ശൂന്യമാണ് (space). ഇനി, പിണ്ഡം എന്നു നാം കരുതുന്ന ഒരു ഗ്രഹത്തെ വിഭജിച്ചാലും, ഇതുപോലെ 99.99 ശതമാനവും ശൂന്യമായ ആറ്റമുകളിലേ നാം എത്തിച്ചേരാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ. ഈ .001 ഭാഗം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന പിണ്ഡംതന്നെ, ഒരേസമയം പിണ്ഡവും തരംഗഭാവവും ആണെന്നുള്ള കണ്ടുപിടുത്തത്തിനായിരുന്നു 1936-ലെ ഫിസിക്സിലുള്ള നോബൽ സമ്മാനം. അതായത്, പിണ്ഡം എന്നൊന്ന് ഇല്ലതന്നെ.

കാണ്ടം ഫിസിക്സ് പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ, സൗരയൂഥത്തെ ആറ്റമുകളായി വിഭജിക്കാമെന്നതുപോലെ, ആറ്റമുകളെ സബ് ആറ്റമിക് തലത്തിലും വിഭജിക്കാം. ഭൗതികമായി അത് അത്ര എളുപ്പമല്ലെങ്കിലും, സംഗതി സത്യംതന്നെയാണ്. ആറ്റമിനുള്ളിൽ ഊർജ്ജം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്ന്, ഒരു ആറ്റംബോംബിന്റെ ശസ്ത്രത്തിൽത്തന്നെ ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചു. അതായത്, തിരിച്ചുചിട്ടാക്കുന്ന കണക്കുകൂട്ടിയാലും ഈ കാണുന്നതെല്ലാം ഊർജ്ജമാത്രം. അതിനെ യാന്ത്രികോർജ്ജം എന്നാണോ കാന്തികോർജ്ജം എന്നാണോ നാം വിളിക്കുന്നത് എന്നതിലല്ല കാര്യം. ജീവകോശങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും കഥ ഇതുതന്നെ. അടിമുടി എവിടെയും ശൂന്യത മാത്രം!

സൗരയൂഥത്തിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രഹമെന്ന ഒരു ഊർജ്ജപിണ്ഡം, ഒരിക്കലും അതിനു തോന്നുന്നതുപോലെയല്ല ചലിക്കുന്നത്; ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ഇന്നു നാം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ആരോ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെയോ, ഒരു പൊതുമര്യാദ പ്രകാരം എന്നപോലെയോ, അവയുടെ സഞ്ചാര പഥങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിയന്ത്രിതമായിരിക്കണമെങ്കിൽ കുറെയെങ്കിലും ബുദ്ധി ആവശ്യമുണ്ട്. ഈ ബുദ്ധി, ഒരു ഗ്രഹത്തിനു മാത്രമോ, സൗരയൂഥത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുമാത്രമോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഒരുപോലെ ചിന്തിക്കുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാത്തിനെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ശൂന്യതയിലാണ് ഈ ബുദ്ധി എന്നു കരുതേണ്ടിവരുന്നത്, പിണ്ഡം വിഭജിച്ചാലും കിട്ടുന്നത് ശൂന്യത മാത്രമായതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. ഈ ബുദ്ധിശേഷിയെ 'ബോധതലം' (consciousness) എന്നാണ് ശാസ്ത്രം വിളിക്കുന്നത്. ഇതേ ബോധതലത്തിന്റെ മറ്റൊരു വകഭേദമാണ് നമ്മുടെ മസ്തിഷ്കത്തിലുള്ളതും. അതു കീറി

മുറിച്ചുവരാനും, പക്ഷേ ബുദ്ധിയുടെ ആസ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല, പകരം, അത് അവിടെയുണ്ട് എന്നേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ.

ബോധതലം, സൗരയൂഥത്തിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ സഹസ്രമടങ്ങ് ശക്തിയേറിയാണ് ആറ്റമിനുള്ളിൽ ആയിരിക്കുന്നത് എന്നും ശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ആറ്റമിനു സൗരയൂഥത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നർത്ഥം. സൗരയൂഥത്തിന്റെ ഫ്രീക്വൻസി ആറ്റമിന്റേതിനേക്കാൾ വളരെ കുറവാണ്. ഇലക്ട്രോണിന്റെ ഒരു ദിവസമെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ, ഒരു സെക്കന്റിന്റെ ദശലക്ഷക്കണക്കിന് അംശത്തിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ്. അതായത്, ഫ്രീക്വൻസി കൂടുന്നതിനനുസരിച്ച് ഊർജ്ജത്തിന്റെ ബുദ്ധിയും കൂടുന്നു.

ഊർജ്ജത്തിന്റെ ഫ്രീക്വൻസി എത്രമാത്രം കൂടാം എന്നതിന് ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകലത്തിന്റെയും ചെറിയ സ്പന്ദനങ്ങൾപോലും തിരിച്ചറിയുകയും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പോന്നത്ര ഊർന്ന ബുദ്ധിതലത്തിലുള്ള ഒരു ഊർജ്ജം ഇതിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മഅഗ്രത്തിലുണ്ട് എന്നുതന്നെ ശാസ്ത്രം വിശ്വസിക്കുന്നു; അവർ അതിനെ 'അതിബോധതലം' (Highest Consciousness) എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം എന്ന ശക്തി ഈ ഊർജ്ജതലമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ ധാരാളം. ഈ ഊർജ്ജരശ്മികളുടെ അത്യുന്നതഅഗ്രത്തിലുള്ള അതിബോധശേഷിയുള്ള ശക്തിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ ശ്രീശ്രീ യോഗാനന്ദ പരമഹംസൻ പറഞ്ഞു: 'ഇതിന്റെ മറുതലയ്ക്കൽ ഉള്ളതും ദൈവം എന്ന ബോധതലംതന്നെയാണ്; അവിടെയുമുണ്ട് നിത്യത'. ഇതൊക്കെ സാധാരണ മനുഷ്യനു ദുർഗ്രാഹ്യമാണ് എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്തായാലും, ഇതു മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കാൻ മാത്രമുള്ള ശേഷി നമുക്കില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ബുദ്ധി ഉള്ളവരുമുണ്ട്. അവർ പുറത്തെ യുക്തിയുടെ ലോകത്തുനിന്നും ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ മേഖലകളിലേക്കുകടന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നു.

അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടതോ, പഠിക്കപ്പെടേണ്ടതോ അല്ല; പകരം, അതു നൽകുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചയിലൂടെ സത്യം ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുന്നവരോട് നീ ആരാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, യുക്തിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരുത്തരം ലഭിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല. ●



ഞാനൊരു പുരോഹിതവിഭാഷിയാണെന്നൊരിക്കലും ആരോപിച്ചാൽ, ചന്തുമേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, എനിക്കതു പരമസങ്കടമാണ്. പുരോഹിതവിമർശകനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പരമസന്തോഷവുമാണ്. വിമർശനങ്ങൾ അഗാധമായ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വീടുന്ന സത്യത്തിന്റെ സുഗന്ധമുള്ള പുഷ്പങ്ങളാണ്. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയുടെയും എം.പി പോളിന്റെയും പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെയും ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേലിന്റെയും കാൽനഖേന്ദ്ര മരീചികളെ പിന്തുടരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരുത്തനാണു ഞാൻ.

ഈ രാജ്യത്ത് വിമർശനം അർഹിക്കുന്നവരായി പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമേയുള്ളൂ? അല്ലേയല്ല. പിന്നെയെന്തിനു പുരോഹിതവിമർശനം സ്പെഷ്യലൈസ് ചെയ്തു? പറയാം:

1) മരണഭയം കലശലായുള്ളവനാണു ഞാൻ. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവശാൽ, നമുക്കു മരിച്ചേതീരു. എങ്കിൽപ്പിന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനുവേണ്ടി മരിച്ചുകൂടേ? ഒരു കത്തോലിക്കാ മതതീവ്രവാദിയുടെ കൈകൊണ്ടു മരിക്കുക എന്നത് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അഭിലാഷമാണ്. മതവിമർശനം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ആപൽക്കരമായ ക്രിയയാണ്. കൂഷ്ഠരോഗചികിത്സ സ്പെഷ്യലൈസ് ചെയ്യുവാൻ ഡോക്ടർമാർ കുറയുമല്ലോ.

2) നന്മസ്വരൂപനായ ദൈവത്തിൽ എനിക്ക് അടിയുറച്ച വിശ്വാസമുണ്ട്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഉരുക്കുകോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഞാൻ സുരക്ഷിതനാണ്. പുരോഹിതശാപത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർ നന്മസ്വരൂപനായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിനേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജോലി മതവിമർശനമാണെന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

3) ഹൈന്ദവസ്വന്യാസിമാരെ പെരുകളുള്ള നാരായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എത്രയോ സിനിമകൾ പുറത്തു വന്നിരിക്കുന്നു! ഒരു ക്രൈസ്തവപുരോഹിതനെ കള്ളനാക്കി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സിനിമ കേരളത്തിലെ തീയേറ്ററുകളിൽ ഓടിക്കുമോ? മറിയക്കുട്ടിക്കൊലക്കേസിലെയും അഭയാക്കൊലകേസിലെയും ആസ്പദമാക്കി സിനിമകൾ ഉണ്ടായി. കുറ്റ

വാളിളെല്ലാം നാട്ടുകാരുടെ ചെലവിൽ പുണ്യവാന്മാരായതു മിച്ചം. പുരോഹിതപ്പുച്ഛകൾക്കു മണികെട്ടാനും വേണമല്ലോ ആരെങ്കിലുമൊക്കെ. 29 വർഷത്തെ മലയാളാഭ്യാപന ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്ന എത്രയോ സാഹിത്യകൃതികൾ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നസ്രാണിപ്പുച്ഛമായ സാറാജോസഫിന്റെ 'തായ്കുലം' ഉൾപ്പെടെ. ഈ ഹൈന്ദവരാജ്യത്ത് ഹിന്ദുക്കൾ ഒരു പുക്കാരും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. അവർക്കറിയാം അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്ന്. നമ്മളെപ്പോലെ അവർ പുരോഹിതൻമാരുടെ പാവകളല്ലല്ലോ.

കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചൻ മരിച്ചു. മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് നല്ലതേ പറയാവൂ എന്ന മുത്തശ്ശിനിയമം പാലിക്കുകയാണുമല്ല ഞാൻ. അച്ചനൊരു ശുദ്ധാത്മാവായിരുന്നു. പക്ഷേ പല ശുദ്ധന്മാരും ദുഷ്ടന്റെ ഫലം ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങൾ അച്ചനെപ്പോയി കണ്ട കാര്യവും അച്ചൻ ഞങ്ങളോട് പുസ്തക രചനാവിഷയത്തിൽ വേദപ്രകടനം നടത്തിയ കാര്യവും മുൻപക്കങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരുന്നല്ലോ. തെറ്റു സമ്മതിക്കുന്നതും പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും ഒരാളിന്റെ നന്മയെ ആണല്ലോ കുറിക്കുന്നത്. മണിമലേത്തു കുഞ്ഞുമോൻ ചേട്ടന്റെ കായിതകുരമ്പുകളെ ഭയന്നിട്ടെങ്കിലും അച്ചൻ ദീപികയിലും മനോരമയിലും ചേദം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തിരുത്തുപരസ്യം കൊടുത്തല്ലോ. തെറ്റു സമ്മതിക്കുക, ചേദം പ്രകടിപ്പിക്കുക-തെറ്റാവരത്തിന്റെ മൊത്തം കുത്തക ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് അങ്ങനെയൊരു പാരമ്പര്യമില്ലല്ലോ. തീർത്തും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ലോകത്തൊട്ടാകെയുള്ള വൈദികർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പ്രകൃതിവിരുദ്ധ ലൈംഗികപ്പേക്കുത്തുകൾക്ക് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പോപ്പ് ലോകമനഃസാക്ഷിയോട് 'കുട്ടദോഷപൊറുതി' അപേക്ഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, മാനംമറ്റാദയ്ക്കു കല്യാണം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അച്ചന്മാർക്ക് അതിനനുവാദം കൊടുത്തു പ്രശ്നത്തിനു ശാശ്വതപരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറുമല്ല. 'പോപ്പ്' എന്ന പേര് ഇനി 'മാപ്പ്' എന്നാക്കി മാറ്റിയാലും തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

മെത്രാൻപത്രങ്ങളിലെ വാർത്തകൾ

കോർത്തുവെച്ച് ബനഡിക്റ്റിന്റെ ജീവചരിത്രം രചിക്കാൻ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യം കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചൻ വിശദീകരിച്ചത്, ഒരു സന്തോഷ പണ്ഡിറ്റ് തമാശപോലെ, നമ്മെ കുടുകുട ചിരിപ്പിക്കും. മാത്രമല്ല, അത് പാവം അച്ചന്റെ ശിശുസഹജമായ ശുദ്ധഗതിക്ക് അടിവരയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. നാട്ടുകാർ 'മറിയക്കൂട്ടി, മറിയക്കൂട്ടി'ന്ന് പുറകേ നടന്നു വിളിച്ചു ശല്യംചെയ്താൽ പാവം അച്ചന്മാരെന്തു ചെയ്യും? സത്യത്തിൽ കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചനെപ്പോലുള്ള ശുദ്ധാത്മാക്കളെയെല്ലാ ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ രീതികളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, കുറ്റവാളികളായ വൈദികരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന രീതി കാവുകാട്ടു പിതാവിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ചിലരെപ്പോലെ കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളുടെ കന്മതിൽക്കെട്ടിൽ കോണിവെച്ചു കേറുന്ന ശീലവും ആ മഹാത്മാവിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നോട്ടീസെഴുതി നാറ്റിക്കുമെന്നൊന്നും ഉമ്മാക്കികാട്ടി അദ്ദേഹത്തെ പേടിപ്പിക്കാൻ ഒരു കത്തനാരും അന്നു ധൈര്യപ്പെടുകയുമില്ലായിരുന്നു. മറിയക്കൂട്ടിക്കേസിന്റെ തുടക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം ബനഡിക്റ്റിനുനേരെ കർക്കശമായ സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചത്. കേസു ഹൈക്കോടതിയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും കത്തോലിക്കാമാഫിയായുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന് അദ്ദേഹം വഴങ്ങേണ്ടിവന്നു. വഴങ്ങിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷേ, ജോൺ ഒന്നാമൻ മാർപാപ്പയെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ഒരു ഉഷസിൽ ഉണരില്ലായിരുന്നു.

ആ മാഫിയായുടെ പ്രവർത്തനം ഇന്ന് സഭയിൽ അതിശക്തമാണ്. കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽപ്പോലും, തന്റെ പുസ്തകം പിൻവലിക്കാൻ ഈ മാഫിയ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരുവെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരു വർഷംമുമ്പേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത നമുക്കു കേൾക്കേണ്ടിവന്നേനെ എന്നും തോന്നുന്നു. 'ഇന്ത്യാവിഷ്'നു കൊടുത്ത ഇന്റർവ്യൂവിലും ബനഡിക്റ്റിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതാൻ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യം അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. 'ഇന്ത്യാവിഷ്'ന്റെ പ്രേക്ഷകർ അതു കണ്ടതാണ്. മണിമലേത്തു കുഞ്ഞുമോൻചേട്ടൻ കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചനെതിരെ കേസുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, അതു അഭയാക്കേസിനു ശേഷം സഭ നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധിക്കു കാരണമായേനെ. മറിയക്കൂട്ടിക്കേസിന്റെയും വിശുദ്ധനാമകരണനടപടിയുടെയും മുഴുവൻ നാറുന്ന വിഴുപ്പുകെട്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി

മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ അലക്കപ്പെട്ടേനെ. മണിമലേത്തു കുടുംബത്തിന് അച്ചൻ മാനനഷ്ടമുണ്ടാക്കിയതിനു വ്യക്തമായതെളിവുണ്ടല്ലോ. പോരാത്തതിന് തിരുത്തൽപരസ്യംവഴി അച്ചൻ തെറ്റുസമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു നിയമംനോക്കി വിധിക്കുന്ന ഒരു കോടതിക്ക് മണിമലേത്തു കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് അപകീർത്തികരമായ പരാമർശമുള്ള പുസ്തകം നിരോധിക്കാതിരിക്കാനാവുമായിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം, സെൻസേഷണൽവാർത്തകൾക്കുവേണ്ടി വായും പിളർന്നിരിക്കുന്ന ചാനലുകാർക്ക് ചൂടൻ വിഭവങ്ങളായേനെ. പ്രതിച്ഛായ മെച്ചപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി എത്രയോ കന്യാസ്ത്രീകളെയും അച്ചന്മാരെയും മാർപാപ്പാമാരെയും കർദ്ദിനാളന്മാരെയും കശാപ്പുചെയ്ത പാരമ്പര്യം സഭയ്ക്കുണ്ട്!

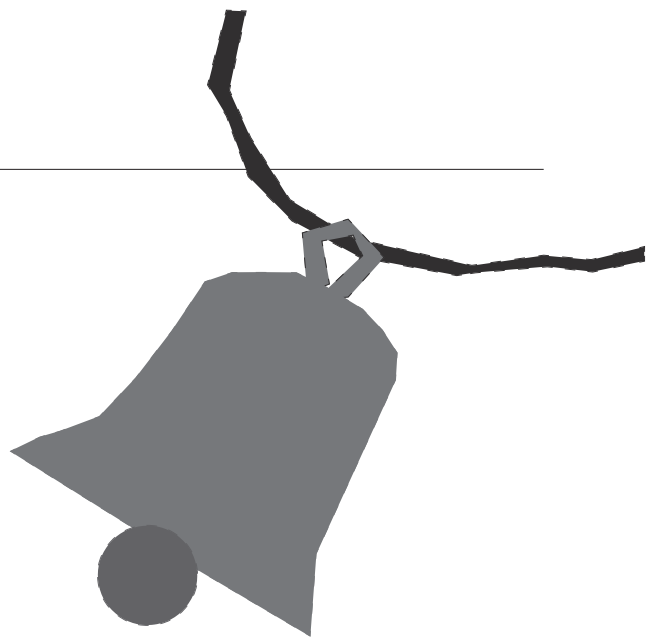
ഞങ്ങൾ മാനാനം ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാൻനേരം ആ ശുദ്ധാത്മാവ് ഞങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ പുസ്തകത്തെ വിമർശിച്ച് നിങ്ങൾ എന്തു വേണമെങ്കിലും എഴുതിക്കൊള്ളുക. പക്ഷേ ദയവു ചെയ്ത് ഈ വയസ്സുകാലത്ത് എന്നെ കോടതി കയറ്റരുത്.' ആ അഭ്യർത്ഥന ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അസ്തമയങ്ങളില്ലാത്ത ലോകത്തേക്ക് ശുദ്ധാത്മാവായ കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചൻ കടന്നുപോയ സ്ഥിതിക്ക്, അദ്ദേഹമെഴുതിയ 'അഗ്നിശുദ്ധി' എന്ന ബനഡിക്റ്റിന്റെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം നിരോധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് മണിമലേത്തു കുടുംബക്കാർ കോടതിയെ സമീപിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ ഉറച്ച അഭിപ്രായം.

അച്ചന്റെ മരണവാർത്തയുള്ള എല്ലാപ്രതങ്ങളിലും ഞാൻ പരതി. അച്ചന്റെ 'മാസ്റ്റർ പീസ്'യ 'അഗ്നിശുദ്ധി'യെക്കുറിച്ച് ഒന്നിലും പരാമർശിക്കുന്നില്ല. 'നസ്രാണി ദീപിക'യിൽ സി.വി. ആനന്ദബോസിന്റെയും രാജു നാരായണസ്വാമിയുടെയും കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസിന്റെ മുൻ പ്രസിഡന്റ് ജോൺ കച്ചിറമറ്റത്തിന്റെയുമൊക്കെ അനുസ്മരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ജോൺ കച്ചിറമറ്റം 'സഹനദാസ'ന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന് എഴുതിയ പ്രവേശകം പുസ്തകത്തിലുണ്ടെന്നോർക്കണം. കച്ചിറമറ്റവും ഇപ്പോൾ സഹനദാസന്റെ വിഷയത്തിൽ, വിദ്വാനു ഭൂഷണമായ മൗനം ദീക്ഷിക്കുന്നു. വിഷയം 'കച്ചിറ'യാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഹനദാസൻ ഒരു നന്നത്ത പടക്കം മാത്രമാണെന്ന് തിരുസഭയ്ക്കെന്തായാലും മനസിലായിട്ടുണ്ട്. അത്രയും നന്ന്. കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചന്റെ ആത്മാവിനു ഞാൻ നിത്യശാന്തി നേരുന്നു!

(തുടരും)

പൂച്ചയ്ക്കാരും മണികെട്ടും?

ഡോ. ലാസർ തേർമം



‘ഈ വ്യവസ്ഥിതി തുടരണമോ?’ എന്ന ശ്രീ പാരിജാതത്തിന്റെ ലേഖനം (സത്യജാല ജൂലൈ ലക്കം) വായിച്ചു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും നിഷേധിക്കാനാവാത്ത സത്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം നിരത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കേരള ക്രൈസ്തവർ ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ചചെയ്യേണ്ട തുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ എടുത്തെഴുതട്ടെ:

1. മതമൗലിക കാഴ്ചപ്പാടിൽ അധിഷ്ഠിതമായ നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ മതനേതാക്കളുടെ ചട്ടുകങ്ങളാണ്.
2. വിശ്വാസികൾ മുൻകൈ എടുത്തു സ്ഥാപിച്ച കേരളത്തിലെ പള്ളികൾ, പോർട്ടുഗീസ് രാജാവും റോമും അവരുടെ കൈയാളുകളായ പാശ്ചാത്യപൗരോഹിത്യവും കുത്സിതമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ കൈയേറുകയും മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അടിമകളാക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.
3. സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്ക് നട്ടെല്ലില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു.
4. കത്തോലിക്കാസഭ, വേതനം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ശൈലി കടമെടുത്ത്, ചക്രവർത്തിയുടെ സ്ഥാനത്ത് പാപ്പായെയും, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ മുൻസിപ്പൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത് കർദ്ദിനാളന്മാരെയും, ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കളുടെ സ്ഥാനത്ത് ബിഷപ്പുമാരെയും, തഹസീൽദാർമാരുടെ സ്ഥാനത്ത് വികാരിമാരെയും നിയമിച്ച് സാമ്രാജ്യത്വഭരണമാണ് നടപ്പാക്കിവരുന്നത്.
5. പ്രഭവസ്ഥാനത്തുനിന്നും നിഷ്കാസിതമായ റോമൻ ആധിപത്യത്തെ നസ്രാണിക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്നും ചുമലിലേറ്റി നടക്കുന്നു.
6. നസ്രാണികൾക്കു മാർഗ്ഗദർശികളായിരുന്ന

ധനമോഹം ഇല്ലാത്ത മൂപ്പന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത്, ഇപ്പോൾ ‘മാർ’സ്ഥാനീയരും ‘അച്ചൻ’ സ്ഥാനീയരുമായിരിക്കുന്നു.

7. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനുള്ളിൽ വേറെ സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങൾ എന്ന രീതിയിൽ, ഇൻഡ്യയിൽ വേറെ വേറെ രൂപതാരാജ്യങ്ങളും മെത്രാൻരാജാക്കന്മാരും, അവർക്കു താമസിക്കാൻ രാജകീയഅരമനകളും വിപുലമായ ബ്യൂറോ ക്രസിയും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു, കത്തോലിക്കാസഭ.

നസ്രാണികളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനവും ശ്രദ്ധേയമാണ്:

1. വികാരിമാർ വിശ്വാസികളുടെ മൗലികാവകാശമായ അവരുടെ സ്വകാര്യതയിൽ തലയിടുന്നത് അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല.
2. സഭയുടെ സമ്പത്ത് കവർന്നെടുത്തവർക്കെതിരെ വിശ്വാസികൾ ഒന്നടങ്കം ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കണം. കേരളനസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ അഭിമാനം വീണ്ടെടുക്കണം.

നിലവിലുള്ള കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉറവിടം പരിശോധിച്ചാൽ, ലേഖകന്റെ ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നസ്രാണിസഭയെ പോർട്ടുഗീസുകാർ റോമൻ തൊഴുത്തിൽക്കെട്ടിയ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നതും ഇതുവരെ അതിനാലും ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്നതുമാണ്. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ‘ഈ വ്യവസ്ഥിതി തുടരണമോ?’ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നത്.

ഇന്നു വിശ്വാസികൾ ഉണരാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നതൊരു സത്യമാണ്. പക്ഷേ അതിന് കൃത്യമായൊരു ദിശാബോധം നൽകി ഒരു ബഹുജനമുന്നേറ്റമാക്കാനുതകുന്ന കർമ്മപരിപാടികണ്ടെത്താനും നയിക്കാനും ഇന്ന്, ഇവിടെ ആരുണ്ട്? പൂച്ചയ്ക്കാരും മണികെട്ടും?

['ഇന്ത്യൻ ഹെറാൾഡ്' പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാർത്താക്കുറിപ്പാണു താഴെ : - എഡിറ്റർ]

‘കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുതിയ പാർട്ടി ഉണ്ടാകുമോ? മുസ്ലീം , നായർ , ഈഴവ തുടങ്ങിയ മറ്റ് എല്ലാ മതങ്ങളും, പാർട്ടിപോലെ, തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാ സഭയും ആ വഴിക്കു ചിന്തിച്ചാൽ തെറ്റുണ്ടോ? ഇവിടെയാണ് ആലഞ്ചേരി പിതാവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രാധാന്യം .



സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ സമുദായ സംഘടന എന്ന നിലയിൽ, ‘അഖില കേരള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്’ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, സാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിൽ സജീവ സാന്നിധ്യമാകണമെന്ന് മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് കർദ്ദിനാൾ മാർ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി പറഞ്ഞു. എ.കെ.സി.സിയുടെ പരിഷ്കരിച്ച നിയമാവലിക്കു സീറോ-മലബാർ സിനഡ് അംഗീകാരം നൽകിയതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സഭാ ആസ്ഥാനമായ കാക്കനാട് മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസിൽ സിനഡ് മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടന്ന കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ് സംസ്ഥാന നേതൃസമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു മാർ ആലഞ്ചേരി.

കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഭ വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്. സഭയോടൊപ്പം മെത്രാന്മാരോടുചേർന്നു മുന്നോട്ടുപോകാൻ എ.കെ.സി.സി. നേതൃത്വത്തിനാകണം. പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ വേദികൾ വിഭജനത്തിന്റേതല്ല, സമനായത്തിന്റേതാവണം. എ.കെ.സി.സിയുടെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്ന നിലയിൽ താനും സീറോ- മലബാർ സിനഡും ഒപ്പമുണ്ടാകുമെന്നും മാർ ആലഞ്ചേരി അറിയിച്ചു.....

കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുതിയ പാർട്ടി...?

നങ്ങളിലും മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്ന നിലയിൽ താനും സീറോ- മലബാർ സിനഡും ഒപ്പമുണ്ടാകുമെന്നും മാർ ആലഞ്ചേരി അറിയിച്ചു.....

-സ്വന്തമായി ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി ഇല്ല എന്നൊരു കുറവേ കേരളകത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ഇനിയുള്ളൂ. സഭയ്ക്കുള്ള മറ്റു വിഭവങ്ങളൊക്കെ യായി. ഇനിയൊരു ‘പാർട്ടിപ്പായസം’കൂടി വേണം. അതിന്, വർഷങ്ങളായി ക്ലാബു പിടിച്ചുകിടക്കുകയാണെങ്കിലും, ‘അഖിലകേരളകത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്’ (എ.കെ.സി.സി.) എന്ന് പഴയ വാർപ്പ് കഴുകിയെടുക്കുകതന്നെ. അതിനെത്താ, ഒരു സംസ്ഥാന നേതൃസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ എ. കെ.സി.സി-യുടെ ‘ബിഷപ്പ് ഡെലിഗേറ്റി’നെക്കൊണ്ട് ഉത്തരവിടിച്ചാൽ മതിയല്ലോ; അവരുടനെ യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കോളാം. യോഗത്തിൽ വച്ച് ചാരവും ചകിരിയും, വെള്ളംചേർത്തുള്ള പുതിയ നിയമാവലിയും കൊടുത്താൽമതി, ‘അഖിലനേതാക്കൾ’തന്നെ വാർപ്പു തേച്ചുകഴുകിക്കൊള്ളാം!

അത്യാവശ്യസമയത്തു കഴുകിയെടുത്ത് മെത്രാന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാർപ്പായി എ.



ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കും വഖഫ്ബോർഡ് വേണമെന്ന്

ഭോപ്പാൽ: ക്രിസ്ത്യൻപള്ളികളുടെ സ്വത്തുവകകളും സ്ഥാപനങ്ങളും നോക്കിനടത്താൻ വഖഫ് പോലുള്ള ബോർഡ് വേണമെന്ന് മധ്യപ്രദേശിലെ സമുദായപ്രതിനിധികൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. ശിപാർശ രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കാൻ മധ്യപ്രദേശിലെ സഭാധികാരികൾ ഇവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇക്കാര്യം ആവശ്യപ്പെട്ട് ചില ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായപ്രതിനിധികൾ സമീപിച്ചതായി ഭോപ്പാൽ രൂപതാ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ലിയോ കോർണേലിയോ വ്യക്തമാക്കി. നിർദ്ദേശം രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മധ്യപ്രദേശ് ന്യൂനപക്ഷകമ്മീഷൻ അംഗം ആനന്ദ് ബർണാർഡാണ് ഈ ശിപാർശ മുന്നോട്ടു വെച്ചത്. ഈ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യുകയാണെന്നും അന്തിമതീരുമാനമായശേഷം സർക്കാരിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി നൽകുമെന്നും ബർണാർഡ് പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോൾ സഭയുടെ കീഴിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ നല്ല രീതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ചില പള്ളികൾ ഈ നടത്തിപ്പിന് കീഴിലല്ല, ആർച്ചുബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു. ഏതായാലും വഖഫ് ബോർഡുണ്ടായാലും സഭയുടെ മതപരവും സാമൂഹികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ബോർഡ് നിയന്ത്രിക്കില്ല, അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. - വാർത്ത

-ക്രിസ്തീയസഭകൾക്കുവേണ്ടി മധ്യപ്രദേശിലെ ക്രൈസ്തവനേതാക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വഖഫ് ബോർഡ്, തത്വത്തിൽ 'ചർച്ച് ആക്ട്' തന്നെ. ഇങ്ങനെയൊരു ആവശ്യമുയർന്നപ്പോൾത്തന്നെ രേഖാമൂലം നിർദ്ദേശം സമർപ്പിക്കാൻ മധ്യപ്രദേശിലെ സഭാധികാരികൾ നേതാക്കളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ,

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർക്ക് അത്ഭുതംതോന്നാം. കാരണം, കേരളത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന 'ചർച്ച് ആക്ട്' എന്ന ആവശ്യത്തിനുമേൽ മൂന്നുവർഷത്തിലേറെയായി കണ്ണും കാതും വായും വലിച്ചടച്ചുനിൽക്കുന്ന കേരള മെത്രാന്മാരാണ് അവർ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. അതുവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ മധ്യപ്രദേശിലെ മെത്രാന്മാർ മാലാഖമാർതന്നെ.

'ചർച്ച് ആക്ട്' സിനഡിൽ ചർച്ചചെയ്ത്, അതിനെ എതിർക്കാൻ കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അതു വിശ്വാസികളോട് വിശദീകരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ചർച്ച് ആക്ടിനെ പിന്താങ്ങുകയോ ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു നിവേദനം 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ' (ജെ.സി.സി) തയ്യാറാക്കുകയുണ്ടായി. കാക്കനാട്ടെത്തി അതു മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു നേരിട്ടു നല്കാനായിരുന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്. അതിന് സന്ദർശാനുമതി തേടാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരുവർഷമാകുന്നു! അവസാനം, അത് നടപ്പില്ല എന്നുണ്ട് നിവേദനം രജിസ്റ്റർ കത്തായി അയച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ മാസം ആറുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ അതിനിന്നുവരെ ഒരുവാക്കുപോലും മറുപടിയായി ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇതാണ് കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാരുടെ മര്യാദ!

'ചർച്ച് ആക്ട്'ന്റെ സന്ദേശം മധ്യപ്രദേശിൽ മാത്രമല്ല, തമിഴ്നാട്ടിലും ആന്ധ്രാപ്രദേശിലും ഗോവയിലും ഡൽഹിയിലുമെല്ലാമുള്ള ചിന്തിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്റെ വാർത്തകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ ഒരു 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ' രൂപീകൃതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു... കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാർക്ക് ഇനിയെത്ര കാലം, കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുകൾക്കെതിരെ കണ്ണടച്ചു നിൽക്കാനാകും?



കെ.സി.സി-യെ ആദ്യം ചിത്രീകരിച്ചത് അതിന്റെ ദീർഘകാല പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ജോൺ കച്ചിറമറ്റം തന്നെയാണ്. 1994 സെപ്റ്റംബറിലെ എ.കെ.സി.സി ബുള്ളറ്റിൻ പ്രസാധകക്കുറിപ്പിൽ അദ്ദേഹമെഴുതി: "നമ്മുടെ വലിയ തറവാടുകളിൽ സഭയ്ക്ക് അറിവയ്ക്കാനായി വലിയ വാർപ്പുകൾ വാങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യസമയത്തുമാത്രമേ അതു കഴുകിയെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. ആ

വാർപ്പിന്റെ സ്ഥാനമാണ് കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസിന് പലരും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു സംഘടന വേണം അത്യാവശ്യസമയത്ത് എടുത്ത് ഉപയോഗിക്കാൻ....."

പക്ഷേ ഈ വാർപ്പിൽ മെത്രാന്മാരുടെ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി വേകുമോ? മെത്രാന്മാരും അവരുടെ 'അത്തായ' സംഘടനകളും കൊണ്ടറിയട്ടെ. കണ്ടറിയാനുള്ള കണ്ണ് അവർക്കില്ലല്ലോ.

ഭൂമി തട്ടിപ്പുകേസിൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മെത്രാൻ മൂന്നാംപ്രതി!

[ദത്തെടുത്തെന്നു തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിനായി ഭൂമി തട്ടിയെടുത്തെന്ന ആരോപണം എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 2012 സെപ്റ്റംബർ 11-ലെ മംഗളത്തിൽ വന്ന വാർത്താക്കുറിപ്പാണ് തഴെ. തുടർന്ന് K.C.R.M അന്വേഷണസംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടും കൊടുക്കുന്നു - എഡിറ്റർ]

‘കോട്ടയം: ദത്തെടുത്തെന്നു തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിനായി തങ്ങളുടെ ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തിയെന്ന് ആരോപണം. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് മാർ മാത്യു അറയ്ക്കലിന്റെ സഹോദരൻ തോമസ് അറയ്ക്കലും ഭാര്യ മോനിക്കയുമാണു വാർത്താസമ്മേളനത്തിൽ ആരോപണം ഉന്നയിച്ചത്.

ആവേ മരിയ ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിനായി, എറുമേലിയിൽ മോനിക്കയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള 4.5 ഏക്കർ സ്ഥലവും തോമസിന്റെ പേരിലുള്ള 55 സെന്റ് സ്ഥലവും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തിയതായാണ് ആരോപണം. ഫാ. ജോർജ് നെല്ലിക്കൽ, ഫാ.ജോസ് മംഗലം, ഫാ.തോമസ് വയലങ്കൽ, ഫാ.ആന്റണി മണിയങ്ങാട്ട് എന്നിവർ ചേർന്നാണ് തങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭൂമി എഴുതി വാങ്ങിയതെന്ന് ഇവർ പറയുന്നു. സംസാരശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ട ഭർത്താവിനു സംസാരിക്കാനുള്ള കഴിവ് തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചായിരുന്നുവത്രെ ഭൂമി തട്ടിയെടുത്തത്. കുട്ടികളില്ലാത്തതിനാൽ അവസാന കാലത്ത് സംരക്ഷിക്കാൻ ആരും കാണില്ലെന്നും സഭ സംരക്ഷിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ചിട്ടു. ഭൂമിയും അതിലുള്ള വസ്തുവകകളും ദൈവത്തിന്റേതാണെന്നും അതു ദാനം കൊടുത്താൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കുമെന്നും ഫാ. നെല്ലിക്കലും ഫാ. വയലങ്കലും പറഞ്ഞതായി അവർ ആരോപിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരങ്ങളെ അറിയിക്കരുതെന്നും വിലക്കി. 2010-ലാണ് ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിന് ദാനമായി ഭൂമി എഴുതി നൽകിയത്. വെള്ളക്കടലാസിൽ ഒപ്പിട്ട് വാങ്ങുകയായിരുന്നു. അര ഏക്കർ നൽകാമെന്നാണ് അന്നു സമ്മതിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ പിന്നീട് സംശയംതോന്നി ബന്ധുക്കൾ ആധാരം വാങ്ങിനോക്കിയപ്പോഴാണ് കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മനസിലായത്. ഇതറിഞ്ഞ് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് മാത്യു അറയ്ക്കലിനെ സമീപിച്ചെങ്കിലും സഹായിച്ചില്ല. നിങ്ങൾക്കെന്തിനാണ് ഭൂമി എന്നാണ് ബിഷപ്പ് ചോദിച്ചത്. ഒരു കോടി രൂപ പാട്ടത്തിലൂടെ ലഭിക്കേണ്ട റബർതോട്ടം തങ്ങളുടെ അനുവാദമില്ലാതെ പുരോഹിതന്മാർ 35 ലക്ഷം രൂപക്ക് മറ്റൊരാൾക്ക് പാട്ടത്തിന് നൽകിയതായും ഇവർ ആരോപിച്ചു. സ്ഥലം തിരികെ ചോദിച്ചതോടെ പുരോഹിതന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിരന്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക യാണെന്നും ഇവർ പറഞ്ഞു. ബിഷപ്പ് മാത്യു അറയ്ക്കലിനെ മൂന്നാം പ്രതിയാക്കി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കോടതിയിൽ കേസ് നൽകിയതായും മോനിക്ക പറഞ്ഞു. പത്രസമ്മേളനത്തിൽ തോമസ് അറയ്ക്കലിന്റെ സഹോദരൻ സി.വി തോമസ്, ഇവരുടെ സുഹൃത്ത് ജേക്കബ് വർഗീസ് എന്നിവരും പങ്കെടുത്തു’.

K.C.R.M അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട്: പത്രവാർത്ത കണ്ട് ചെയർമാൻ (കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്)

ഫ്) സെക്രട്ടറി (കെ.കെ.ജോസ്), വൈസ് ചെയർമാൻ (ഡോ.ജോസഫ് വർഗ്ഗീസ്) എന്നിവർ സെപ്റ്റംബർ 16-ന് ശ്രീമതി മോനിക്കയെ നേരിൽക്കണ്ട് കാര്യങ്ങൾ തിരക്കുകയുണ്ടായി. അവർ പറയുന്നത്:

1. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് പലതവണ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തി തങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും സംരക്ഷിക്കുന്ന ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നതായി നേരിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2. ഭർത്താവിന്റെ പേരിലുള്ള 55 സെന്റ് സ്ഥലം ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിനും മോനിക്കയുടെ പേരിലുള്ള നാലര ഏക്കർ ഇരുവരുടെയും സ്വന്തക്കാർക്കുമായി നൽകാനുള്ള തീരുമാനമാണ് കുടുംബത്തിൽ എടുത്തിരുന്നത്.

3. സ്ഥലം ഇടപാടിനെക്കുറിച്ച് മറ്റാരെയും അറിയിക്കരുത് എന്ന നിലപാട് തുടക്കംമുതലേ പുരോഹിതർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇത് തങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയായിരുന്നെന്ന് വളരെ താമസിച്ചാണ് അറിയുന്നത്.

4. പുരോഹിതർ വീട്ടിൽ നിത്യസന്ദർശകരായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളെ ദത്തെടുത്ത് രണ്ടാംനിലയിൽ താമസിപ്പിക്കാൻ കടുത്ത സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി കൊണ്ടിരുന്നു.

5. പുരോഹിതർ ഇടനിലനിന്ന് അവരുടെ ഒരു ശിങ്കിടക്ക് തങ്ങളുടെ ആയിരം റബ്ബർമരങ്ങൾ ആറര വർഷത്തെ കാലാവധി വച്ച് നിസ്സാര തുകയ്ക്ക് പാട്ടത്തിനു കൊടുപ്പിച്ചു. വെറും ഏഴായിരം രൂപ മാസവരുമാനമുള്ള ഒരാളെക്കൊണ്ടാണ് 32 ലക്ഷം രൂപാ രൊക്കം നൽകിച്ച് ഇടപാട് നടത്തിയത് എന്നതിൽ നിന്ന് ഇയാൾ മിക്കവാറും വൈദികരുടെ ബിനാമിയായിരിക്കാനാണ് സാധ്യത എന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

K.C.R.M-ന്റെ പ്രതികരണം: ഇത്ര കടുത്ത വഞ്ചനാക്കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടും രൂപതാധികാരികൾ പ്രതികരിക്കാത്തത് അത്ഭുതമുളവാക്കുന്നു. സഭാ നേതൃത്വം വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന അപമാനം സഭാമക്കൾ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥ അപലനീയംതന്നെ. വഞ്ചനയിലൂടെ ഭൂമി തട്ടിയെടുത്തിട്ടുവേണമോ ദൈവസേവനം നടത്താൻ?

അതുകൊണ്ട്, ഇക്കാര്യത്തിൽ സത്യാവസ്ഥ ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, ആരോപണത്തിൽ കഴമ്പുള്ളപക്ഷം എത്രയും പെട്ടെന്ന് വസ്തുതിരിച്ചുകൊടുക്കാനാവശ്യമായ നടപടികൾ രൂപതാധ്യക്ഷൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് K.C.R.M ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (ചെയർമാൻ)



അമിതഭക്തിക്കാർക്ക് ഒരു കഷായചികിത്സ!

കെ. കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് എസ്

ഏതുതരം മയക്കുമരുന്നിന് അടിമപ്പെട്ടവരെയും ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാൻ സാധിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഭക്തി എന്ന ലഹരിക്ക് അടിമയായാൽ ചികിത്സ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രത്യാശ കൈവിടരുതല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, അവർക്കായി ഒരു 'കഷായചികിത്സ' അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

ഭക്തിരോഗലക്ഷണങ്ങൾ:

- (1) ജോഹ കാണുമ്പോൾ അത് കർത്താവിന്റെ തിരുവസ്ത്രമാണെന്നും, ജോഹയിട്ടവരെ കാണുമ്പോൾ അത് യേശുക്രിസ്തുവാണെന്നും തോന്നുക.
- (2) പള്ളിമുറ്റം ഗർഭമേൻ തോട്ടമാണെന്നു തോന്നുക. അതിലൂടെ എപ്പോഴും ഉലാത്തുവാൻ തോന്നുക. കുർബാന കഴിഞ്ഞാലും വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ തോന്നാതിരിക്കുക.
- (3) 'കർത്താവ്', 'വചനം', 'സ്തോത്രം', 'ഹല്ലേലൂയ' മുതലായ വാക്കുകൾ നാക്കിലെപ്പോഴും തത്തിക്കളിക്കുക.
- (4) കൂടെക്കൂടെ കുമ്പസാരിച്ചു കുർബാന കൈക്കൊള്ളണമെന്നു തോന്നുക.
- (5) വീട്ടുപണികൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി ഔദാര്യപൂർവ്വം വിട്ടുകൊടുത്ത് എന്നും രാവിലെ പള്ളിയിൽ പോകുക.
- (6) മറ്റുള്ളവരെ നിരന്തരം ഉപദേശിക്കുക.
- (7) മെത്രാന്റെ മോതിരം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ, എപ്പോഴുമെപ്പോഴും മുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാമായിരുന്നല്ലോ എന്നോർക്കുക.
- (8) ഉറക്കത്തിൽ ഞെട്ടിയുണർന്ന് നൊവേനപ്പുസ്തകമോ കൊന്തയോ തിരയുക.
- (9) തുരുതുരെ കുരിശുവരയ്ക്കാനും കൊന്തയുരുട്ടാനും തോന്നുക.
- (10) ആരെന്തു സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടാലും 'പ്രാർത്ഥിക്കാം' എന്നു പറയുക.
- (11) കരുണയല്ല, ബലിയാണ് ആവശ്യമെന്നു തോന്നുക.
- (12) സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന മുടങ്ങുകയോ വെന്തിങ്ങുടാൻ മറക്കുകയോ ചെയ്താൽ നരകത്തിൽ പോകുമെന്നു ഭയപ്പെടുക.
- (13) മറ്റു മനുഷ്യരെല്ലാം പാപികളാണെന്നും അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ദൈവശിക്ഷയാണെന്നും തോന്നുക.
- (14) അച്ചനോ മെത്രാനോ പറഞ്ഞാൽ, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മരിക്കാനും കൊല്ലാനും ആവേശം തോന്നുക.
- (15) സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ 'ഷാലോം ടിവി' കാണാനും 'വചനോത്സവം' വായിക്കാനും തോന്നുക....

ഇത്യാദി ലക്ഷണങ്ങൾ അവനവനിലോ മറ്റുള്ളവരിലോ കണ്ടാൽ അതു ഭക്തിരോഗമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അവനവന്റെ കേസിൽ സ്വയവും, മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ വീട്ടിലോ അയൽപക്കത്തോ സുബോധമുള്ള ആരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സഹായത്തോടെയും താഴെ കൊടുക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലുള്ള കഷായചികിത്സ നടത്താവുന്നതാണ്.

പ്രാർത്ഥന: 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ദരിദ്രരെയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെയും അത്മായരെയും പുജിതരാക്കണമേ. അവരെയും, പീഡകളും പീഡനങ്ങളുമനുഭവിക്കുന്ന എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും, എല്ലാ സഹജീവികളെയും അങ്ങേ മക്കളായി കാണാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ.

അവരെയും എന്റെ അയൽക്കാരെയും കാക്കുവാൻ എന്റെ കൈ ഉയർത്തേണമേ. ഞാനവരെ പരിപാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ പരിപാലിക്കാതെ ശിക്ഷിക്കണമേ. ഞാനവരുടെ തെറ്റുകൾ ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നോട് എന്റെ തെറ്റുകളും ക്ഷമിക്കരുതേ.

അങ്ങു വസിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയുടെ പള്ളിയായിക്കാണാൻ എന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കണമേ. അധരപ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നും താത്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു എന്നെ സ്നേഹപ്രവൃത്തികളിലേക്കു നയിക്കണമേ. പുരോഹിതരുടെ വ്യാജആദ്ധ്യാത്മിക പ്രലോഭനങ്ങളിൽ എന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തരുതേ.

പിതാവായ ദൈവമേ, മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും കല്പനകളിൽനിന്നും കാനോൻനിയമത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും, ഞങ്ങളുടെ സകല ആരാധനാലയങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ആശുപത്രികളും എസ്റ്റേറ്റുകളും ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സുകളും അവരുടേതും, അവർവഴി അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ വത്തിക്കാന്റേതും അവിടുത്തെ ചക്രവർത്തിയുടേതുമാകുന്നു.... ആമ്മേൻ!

ഈ പ്രാർത്ഥനാകഷായം വെറുംമനസ്സിൽ രാവിലെയും വൈകിട്ടും, 'സത്യജാല'യിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു പേജ് മേമ്പാടിയായി ചേർത്ത് (വായിച്ച്) കഴിക്കുക.

പഥ്യം: കഴുന്നെടുക്കൽ, അടിമവയ്ക്കൽ, നൊവേനകൾ, നേർച്ചയിടീൽ എന്നിവ തീർത്തും വർജ്യം. പള്ളിയിൽ ഇടയലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ ചെവി രണ്ടും വിരലുകൾകൊണ്ടടയ്ക്കുന്നതു നന്ന്.

വ്യായാമങ്ങൾ: 1) വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ, ഞായറാഴ്ചക്കുർബാനയ്ക്കു പോയില്ലെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും പരസ്നേഹപ്രവൃത്തികളിൽ മുഴുകുക. അനാവശ്യപാപബോധം ഒഴിവാക്കിത്തുടങ്ങും. 2) സഭാനവീകരണചർച്ചകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുക. പൗരോഹിത്യവസന്തകൾക്കെതിരെ അതു പ്രതിരോധശേഷി വളർത്തും.

Ph: 9747304646



'തോമസിന്റെ സുവിശേഷം കൂടുതൽ മൗലികം' - കെ.കെ.ജോസ് കണ്ടത്തിൽ

വടക്കേ ഈജിപ്റ്റിലെ 'നാഗ് ഹമ്മാഡി'യിൽനിന്ന് 1945-ൽ മാത്രം കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട തോമസിന്റെ സുവിശേഷം, സഭാധികാരത്തിന്റെ കൈകടത്തലുകൾക്കും വെട്ടിത്തിരുത്തലുകൾക്കും അവസരമുണ്ടാകാത്തതിനാൽ അതിന്റെ ശുദ്ധരൂപത്തിൽതന്നെ ആധുനിക മനുഷ്യന് ലഭിച്ച മൗലികമായ സുവിശേഷഗ്രന്ഥമാണെന്ന് കെ.സി.ആർ.എം. സെക്രട്ടറി ശ്രീ.കെ.കെ.ജോസ് കണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. കെ.സി.ആർ.എം.ന്റെ പ്രതിമാസചർച്ചാപരിപാടിയുടെ ഭാഗമായി, 2012 ഓഗസ്റ്റ് 28, 2 പി.എം. മുതൽ നടന്ന സെമിനാറിൽ, 'തോമസിന്റെ സുവിശേഷം' എന്ന വിഷയം അവതരിപ്പിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഈ സുവിശേഷത്തിന് ഭാരതീയ ദർശനവുമായുള്ള സാമ്യം വളരെ പ്രകടമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ചർച്ചയുടെ ഭാഗമായി, ശ്രീ. സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ തോമസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കമായി 'അത്മായശബ്ദം' ബ്ലോഗിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഹ്രസ്വ ലേഖനം (കാണുക, പേജ്-14) ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ വായിച്ചു വിശദീകരിച്ചു. തുടർന്നു നടന്ന ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് സർവ്വശ്രീ ജോസ് പി.വർഗ്ഗീസ്, നാരായണപിള്ള, തോമസ് റ്റി. എബ്രാഹം, ജോഷി പോൾ, ബാബു ജോസഫ്, അലോഷ്യസ് സെബാസ്റ്റ്യൻ, ജെൽത്രുദ് വട്ടമറ്റം തുടങ്ങിയവർ സംസാരിച്ചു. ചെയർമാൻ ജോർജ്ജ് ജോസഫ് മോഡറേറ്ററായിരുന്നു.

സെമിനാറിനുശേഷം 4.30-ന്, കെ.സി.ആർ.എം.-ന്റെ ഒരു അടിയന്തരപൊതു യോഗം നടന്നു. അതിൽ, കെ.സി.ആർ.എം. ചെയർമാൻ, സെക്രട്ടറി, 'അത്മായശബ്ദം' ബ്ലോഗ് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ എന്നിവർക്കെതിരെ ഫാ.സിറിയക് മറ്റത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള മാനനഷ്ട-സൈബർകേസിന്റെ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും തുടർനടപടികളെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ചർച്ചനടത്തുകയും ചെയ്തു. 'അത്മായശബ്ദം' ബ്ലോഗിനെയും 'സത്യജ്വാല' മാസികയെയും, അവ നടത്തുന്ന കെ.സി.ആർ.എം.-നെത്തന്നെയും ഒതുക്കുന്നതിനായി സഭയിലെ ഉന്നതർ ഫാ.മറ്റത്തിൽ-നെ കരുവാക്കുകയാണെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് യോഗം വിലയിരുത്തി. എന്തായാലും, ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് കേസിനെ ശക്തമായി നേരിടാൻ യോഗം ഐക്യകണ്ഠ്യേന തീരുമാനിച്ചു. 5.30 ന് യോഗം അവസാനിച്ചു.

കെ. കെ. ജോസ്
(സെക്രട്ടറി)

‘സത്യജ്വാല’ വിതരണംചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ

പുസ്തകം	ഗ്രന്ഥകാരൻ	വില
ശാസ്ത്രയുഗത്തിലെ വേദാന്തപഠനം	വയലാർ മൈക്കിൾ	Rs.80
നന്മനിറഞ്ഞവളേ സ്വസ്തി	സിസ്റ്റർ മേരി ചാണ്ടി	Rs.90
നസ്രായനും നാരാണത്തുഭ്രാന്തനും	ഇപ്പൻ	Rs.20
അവബോധത്തിലേക്ക്		
(ഭാഗം I: ചിന്താപഥം)	സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ	Rs.100
അവബോധനത്തിലേക്ക്		
(ഭാഗം II: ഭാവ്യതാപഥം	സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ	Rs.100
മതാധിപത്യം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ	ചാക്കോ കളരിക്കൽ	Rs.80
ലൈംഗികതയും പൗരോഹിത്യവും	ചാക്കോ കളരിക്കൽ	Rs.80
ഇടയൻ (നോവൽ)	ചാക്കോ കളരിക്കൽ	Rs.110
മോചനകാഹളം (കവിത)	റവ. ഡോ.ജയിംസ് ഗുരുദാസ് CMI	Rs.90
മതങ്ങളും പുരോഹിതമേധാവിത്വവും	പ്രൊഫ.കെ.എം.എബ്രഹാം	Rs.80
കുപ്രസിദ്ധരായ മാർപ്പാപ്പാമാർ	പ്രൊഫ. കെ.എം. എബ്രഹാം	Rs.80
‘ഓശാനയിൽനിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ’		
യേശുവും സഭയും	ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ	Rs.80
Acts and Decrees of the Synod of Diamper	(Editor, Dr.Scaria Zacharia)	Rs.150
ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ (എഡിറ്റർ:ഡോ.സ്കറിയ സക്കറിയ)		Rs.100
മാനിക്കേയൻ കുരിശുവിവാദം -	വിവിധ ലേഖകർ	Rs.50
ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്- ഒരു ചരിത്രവിചാരണ	വിവിധ ലേഖകർ	Rs.50
പ്രൈവറ്റ് കോളജധ്യാപകന്റെ സ്മരണകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.80
കേരളക്രൈസ്തവചരിത്രം -		
വിയോജനക്കുറിപ്പുകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.70
കാനോൻ നിയമത്തിലെ കാണാച്ചരടുകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.80
Identity of Nazrani Church of Kerala	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.75
ആരാധനക്രമ വിവാദം:		
ഓശാനയുടെ ഇടപെടലുകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.125
പേപ്പസി- ചരിത്രപരമായ ഒരു പഠനം	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.50
RSS- Christian Perspective Meet	Team of Speakers	Rs.100
The Liturgy, Hierarchy & Spirituality of St.Thomas Christians in the Pre-Portuguese period- a study	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.25
ഓശാനയുടെ എഡിറ്റോറിയലുകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.120
ഓശാനയുടെ എഡിറ്റോറിയലുകൾ	ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.80
ഓശാനയുടെ 25 വർഷം-വിലയിരുത്തലുകൾ	വിവിധ ലേഖകർ	Rs.80

(ആവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് അറിയിച്ചുകൊണ്ട്, തുക ‘സത്യജ്വാല’യുടെ സർക്കുലേഷൻ മാനേജർക്ക് അയയ്ക്കുക. സാധാരണ തപാലിൽ, പുസ്തകം അയച്ചുതരുന്നതാണ്. പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം. 500 രൂപയിൽ കൂടിയ തുകയ്ക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവർക്ക് വിലയിൽ 10% ഡിസ്ക്കൗണ്ട് ഉണ്ടായിരിക്കും)